

Przegląd Uniwersytecki

3/2010

PISMO INFORMACYJNE UNIWERSYTETU WROCŁAWSKIEGO

- Wrocławski Indeks
- Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta

„Wrocławski Indeks” otworzył się na przyszłych studentów

9 marca 2010 r., po niespełna dwóch miesiącach przygotowań, wystartowały Targi Edukacyjne „Wrocławski Indeks”. W ciągu dwóch dni w hali wrocławskiego Instytutu Automatyki Systemów Energetycznych publiczne i niepubliczne szkoły wyższe prezentowały swoją ofertę edukacyjną i zachęcały do studiowania we Wrocławiu.

Ten wspólny projekt środowiska akademickiego naszego miasta to w Polsce rozwiązanie bez precedensu. Stało się ono możliwe dzięki wieloletniej, dobrej współpracy w dziedzinie promocji kilkunastu uczelni wrocławskich pod auspicjami i przy znaczącym wsparciu wrocławskich władarzy.

Tradycyjny pomysł, nowoczesne wykonanie

Idea zorganizowania wspólnych targów edukacyjnych pojawiała się w rozmowach pracowników uczelni zajmujących się organizacją takich wydarzeń już kilka lat temu. Jednak żadna uczelnia w pojedynkę nie chciała bądź nie była w stanie przełamać monopolu Dolnośląskich Prezentacji Edukacyjnych TARED, które odbywały się nieprzerwanie od kilkunastu lat. Wszyscy pamiętamy, że w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku TARED był imprezą ważną i atrakcyjną dla odwiedzających ją kandydatów na studia, jednak formuła tych targów nie wytrzymała próby czasu. Wysokie koszty uczestnictwa i organizacji stoisk targowych połączone z drastycznie spadającą frekwencją sprawiły, że uczelnie postanowiły wspólnie z miastem zorganizować imprezę konkurencyjną, opartą na nowej filozofii działania. Te starania, pomimo wielu trudności, zakończyły się sukcesem.

„Przypływ unosi wszystkie statki”

Na czym ma polegać rewolucyjność nowego pomysłu? Przede wszystkim na założeniu, że zgodnie z trendami światowymi w grze o studenta liczą się nie tyle pojedyncze uczelnie, ile całe ośrodki akademickie. Idea ta ma sens, jeżeli w działania na jej rzecz włączą się największe uczelnie Wrocławia, a potrzeba kooperacji będzie silniejsza, niż chęć rywalizacji. Ostatecznym głosem potwierdzającym, że środowisko wrocławskich akademików jest wyjątkowe, był głos poparcia Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry dla nowej inicjatywy targów edukacyjnych oraz porozumienie podpisane

przez największe publiczne i niepubliczne szkoły wyższe w murach wrocławskiego Ratusza.

Uczelnie uczestniczące w targach prezentowały się na specjalnie przygotowanych stoiskach, których rozkład nawiązywał do idei agory, wspólnej przestrzeni wrocławskiego Rynku, znanego w całej Polsce miejsca spotkań młodych ludzi. Na tak zaaranżowanym „deptaku” uczelnie różnymi atrakcjami starały się zachęcać kandydatów do studiowania. Stoiska zaprojektowane były tak, by podkreślać nowoczesny charakter wystawców. Uczelnie miały także do dyspozycji monitory plazmowe, na których wyświetlano filmy rekrutacyjne, a nad całą salą główną targów górował wielki cyfrowy ekran, na którym można było zobaczyć reklamy wystawców.

Nauka, praca i zabawa... za darmo

Kandydaci mieli do dyspozycji także dodatkowe atrakcje. W pomieszczeniu konferencyjnym przedstawiciele największych światowych koncernów mających oddziały we Wrocławiu, takich jak: HP, IBM, Nokia Siemens Networks, Siemens czy UPC, opowiadały, jakie perspektywy zawodowe czekają tegorocznych maturzystów po ukończeniu studiów. Zmęczeni zgłębieniem głównej hali targowej młodzi ludzie mogli chwilę pobawić się grami wideo w specjalnie przygotowanym pokoju, posłuchać muzyki, porozmawiać ze starszymi kolegami – studentami, mogli też zwiedzić pobliską Halę Stulecia. Wszystko dostępne było bez żadnych ograniczeń, bo „Wrocławski Indeks” był imprezą bezpłatną dla zwiedzających. Nasza uczelnia na targach była reprezentowana przez specjalnie przygotowanych przedstawicieli wydziałów wspomaganych przez dużą grupę bardzo aktywnych studentów – wolontariuszy. Wysiłek tych

ludzi sprawił, że uczestnicy targów pozytywnie ocenili poziom obsługi i jakość oferty, a materiały informacyjne UWr rozchodziły się błyskawicznie. Stoisko Uniwersytetu Wrocławskiego miało dobrą lokalizację i było największym stoiskiem targowym. Trzeba też powiedzieć, że uczestnictwo i organizacja stoiska uniwersyteckiego była tańsza w stosunku do lat ubiegłych nawet pięciokrotnie.

Nowa marka na nowe czasy

„Wrocławski Indeks” to nie tylko targi edukacyjne. Chcemy, by marka, nad którą teraz pracujemy, stała się symbolem szerokiego wachlarza działań promujących Uniwersytet Wrocławski, jako rdzeń prężnego ośrodka akademickiego. W kooperacji z pozostałymi członkami tej wspólnoty będziemy pracować nad kolejnymi wspólnymi przedsięwzięciami.

(AO)

(Od red.) Podziękowania organizatorom targów złożył, w imieniu członków, przewodniczący Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry prof. Marek Bojarski oraz prezydent Wrocławia Rafał Dutkiewicz.

Podziękowania

Chciałbym serdecznie podziękować koordynatorom wydziałowym, pracownikom administracji uczelni, studentom i wolontariuszom zaangażowanym w organizację Targów Edukacyjnych „Wrocławski Indeks” za trud włożony w tę ważną dla nas wszystkich inicjatywę. To dzięki Państwa ciężkiej pracy nieustannie rośnie prestiż Uniwersytetu Wrocławskiego.

Prof. dr hab. Marek Bojarski
Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego

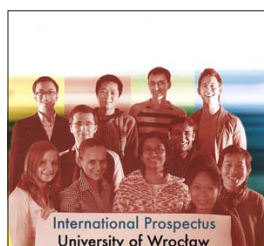
Wrocławski Indeks..... ➔ 1

9 marca 2010 r. wystartowały Targi Edukacyjne „Wrocławski Indeks”. W ciągu dwóch dni w hali wrocławskiego Instytutu Automatyki Systemów Energetycznych publiczne i niepubliczne szkoły wyższe prezentowały swoją ofertę edukacyjną i zachęcały do studiowania we Wrocławiu.

Chopin w ulicznym sondażu i na You Tube ➔ 3

Gra fabularyzowana stworzona przez Adama Piwka, studenta historii Uniwersytetu Wrocławskiego, jest jednym z projektów edukacyjnych, nagrodzonych w rozstrzygniętym właśnie konkursie „Chopin 2010”.

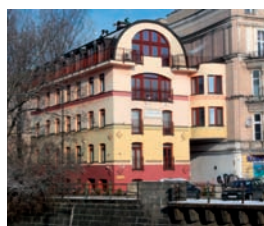
O międzynarodowych studiach interdyscyplinarnych..... ➔ 3

Już czwarty rok dwie wrocławskie uczelnie (PWr i UWr) wspólnie z Uniwersytetem w Madrycie i Ecole Normale Supérieure w Cachan pod Paryżem, w ramach uniijnego programu Erasmus Mundus Masters, prowadzą 2-letnie studia magisterskie – molekularna nano-biofotonika dla telekomunikacji i biotechnologii.

50 lat Karkonoskiego Parku Narodowego..... ➔ 6

50. rocznica Karkonoskiego Parku Narodowego uczczona została 17 marca na UWr konferencją naukową pt. „Jubileusz Karkonoskiego Parku Narodowego – 50 lat ochrony przyrody i badań naukowych”.

Prezentacje. CSNE im. Willy'ego Brandta..... ➔ 23

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta – międzywydziałowa i interdyscyplinarna jednostka – jest wspólnym projektem Uniwersytetu Wrocławskiego i Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD).

*Spokojnych, rodzinnych i radosnych
Świąt Wielkiej Nocy*

życzy redakcja

PRZEGLĄD UNIWERSYTECKI

Pismo informacyjne Uniwersytetu Wrocławskiego
Marzec 2010, nr 3 (166), rok wydania XVI
ISSN 1425-798X

Wydawca: Uniwersytet Wrocławski, pl. Uniwersytecki 1, 50-137 Wrocław

Redaktor: Kazimiera Dąbrowska, e-mail: kada@adm.uni.wroc.pl

Adres Redakcji: pl. Uniwersytecki 1 (pok. 134), 50-137 Wrocław, tel. (071) 375-20-77, tel. kom. 0-601 739 097, fax (071) 372-40-30

PU w internecie: <http://www.bibliotekacyfrowa.pl>

Przygotowanie do druku i druk: Drukarnia ARGi

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów. Redakcja nie odpowiada za treść zamieszczanych listów i opinii.

W NUMERZE

WROCŁAWSKI INDEKS 1

CHOPIN W ULICZNYM SONDAŻU I NA YOU TUBE 3

O MIĘDZYNARODOWYCH STUDIACH INTERDYSCYPLINARNYCH 3

METODY BADAŃ ŚNIEGU I BEZPIECZEŃSTWA ZIMOWEGO 4

DYPLOMACJA EUROPEJSKA – ELITARNY MAKROKIERUNEK NA UW 5

50 LAT KARKONOSKIEGO PARKU NARODOWEGO 6

WERNISAŻ WYSTAWY ŁUKASZA HUCULAKA 7

UCZEŃ POTRZEBUJE MISTRZA. NOWI PROFESOROWIE TYTULARNI 8

WIEŚCI ZE SPITSBERGENU 10

LISTY... 12

GREMIA 14

- ♦ Z obrad Senatu UWr
- ♦ Obradowali rektorzy
- ♦ O projekcie finansowania działalności statutowej

Z BUWR 18

NOWE KSIĄŻKI 19

ODESZLI NA ZAWSZE 22

KALEJDOSKOP NAUKI 22

PREZENTACJE. CENTRUM STUDIÓW NIEMIECKICH I EUROPEJSKICH IM. WILLY'EGO BRANDTA 23

I str. okładki: Przyszli studenci na Targach Edukacyjnych "Wrocławski Indeks"

(fot. Agnieszka Kalota)

II str. okładki: Fotoreportaż z Targów Edukacyjnych "Wrocławski Indeks", które odwiedził rektor UWr prof. Marek Bojarski

(fot. Agnieszka Kalota)

III str. okładki: Prezentacje. CSNE im. Willy'ego Brandta

(fot. Witold Raczyński)

- Kierownik Biblioteki CSNE Piotr Wejman
- Niemcy – online
- Pracownicy naukowo-dydaktyczni CSNE

IV str. okładki: Prezentacje. CSNE im. Willy'ego Brandta

(fot. Witold Raczyński)

- Prof. Krzysztof Ruchniewicz, dyrektor CSNE
- Publikacja CSNE „Historia kina we Wrocławiu w latach 1896–1918” autorstwa Andrzeja Dębskiego
- Siedziba CSNE przy ul. Strażniczej 1-3
- Strona domowa CSNE

Chopin w ulicznym sondażu i na You Tube

Gra fabularyzowana stworzona przez Adama Piwka, studenta historii Uniwersytetu Wrocławskiego, jest jednym z projektów edukacyjnych, nagrodzonych w rozstrzygniętym właśnie konkursie „Chopin 2010”.

Na konkurs – przygotowany przez Narodowe Centrum Kultury we współpracy z Ministerstwem Edukacji Naukowej i Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli – wpłynęło ponad 300 prac, głównie scenariuszy lekcji i zajęć świetlicowych. 2 marca organizatorzy ogłosili listę 32 nagrodzonych i 22 wyróżnionych projektów.

– Te 54 scenariusze zostaną teraz opracowane i wydane na płycie DVD. Powinna być gotowa w maju. Roześliśmy ją do szkół w całej Polsce. Nagrodzeni autorzy otrzymają honoraria – mówi Martyna Dominiak z Narodowego Centrum Kultury.

Gra Adama Piwka nosi nazwę „Kryptonim CH” i jest zabawą w ducha „harcersko-detektywistycznym”, z tajnymi spotkaniami,

zagadkami, poufnymi misjami i szyfrowanymi meldunkami. Na jej pomysł wpadł podczas rozmowy z młodszym bratem, uczniem I klasy gimnazjum, znudzonym tradycyjnymi nauczycielskimi monologami „dlaczego Chopin wielkim Polakiem jest”.

Wykonując kolejne zadania, uczestnicy gry nie tylko poznają życie i twórczość kompozytora, lecz także uczą się, jak szukać informacji w internecie, korzystać z poczty elektronicznej, przeprowadzić i podsumować sondaż uliczny. Muszą poradzić sobie i z napisaniem krótkiego tekstu, i z przygotowaniem prezentacji multimedialnej. Jeśli się uda, to posłuchają szopenowskiej muzyki na żywo, a jeśli nie, to odnajdą kilka utworów kompozytora na You Tube.

– Adam uznał, że krytycyzmu i rzetelności należy uczyć od małego. Zwraca uwagę, aby tropiący Chopina „detektywi” nie działali na zasadzie „wytnij-wklej”, aby rozumnie oceniali i selekcjonowali zdobyte informacje, a wykorzystując – podawali ich źródło.

Laureat jest studentem V roku historii (specjalność nauczycielska z językiem angielskim), stypendystą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w nauce. Działa w Studenckim Kole Naukowym Historyków im. Karola Maleczyńskiego, jest dziennikarzem „Gazety Powiatowej – Wiadomości Oławskie” i współpracuje z wrocławskim OKIS-em.

(MPL)

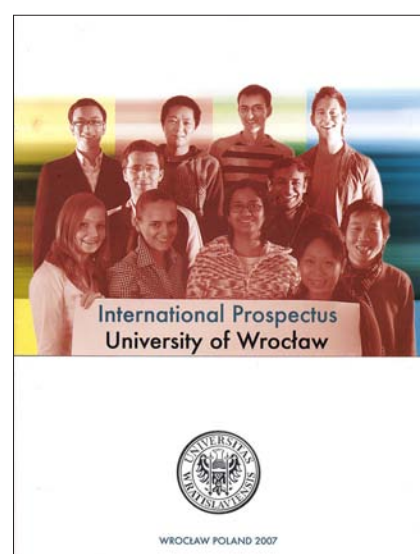
Listę wszystkich projektów nagrodzonych i wyróżnionych w konkursie „Chopin 2010” można znaleźć na stronie Narodowego Centrum Kultury.

O międzynarodowych studiach interdyscyplinarnych

Już czwarty rok dwie wrocławskie uczelnie (Politechnika i Uniwersytet) wspólnie z Uniwersytetem w Madrycie i Ecole Normale Supérieure w Cachan pod Paryżem, w ramach unijnego programu Erasmus Mundus Masters, prowadzą 2-letnie studia magisterskie – molekularna nano-i biofotonika dla telekomunikacji i biotechnologii.

Są one przykładem interdyscyplinarnych studiów z pogranicza chemii, fizyki i biologii. Dotyczą zjawisk i procesów zachodzących w układach molekularnych w skali nano w wyniku oddziaływania światła laserowego. Na bazie tych zjawisk rozwija się współczesna technika, na przykład komputery optyczne, światłowody, hologramy, sensory optyczne w zastosowaniach do diagnostyki medycznej. Studia finansowane są przez Unię Europejską, a dotychczas studentami byli obywatele państw pozaunijnych. W tym roku zostały zmienione zasady przyjął: 10 miejsc przeznaczono dla

kandydatów z państw pozaunijnych i 10 z UE. Studia te cieszą się dużym zainteresowaniem młodzieży na całym świecie, najbardziej w krajach azjatyckich. Najwięcej świetnych kandydatów mamy z Chin, Indii, Bangladeszu. Absolwenci podejmują dalsze studia doktoranckie w dobrych ośrodkach europejskich. Obserwujemy więc drenaż mózgów, tym razem z Azji do Europy. Czy jest to świadoma polityka UE? Na starym kontynencie maleje zainteresowanie młodzieży studiowaniem nauk ścisłych. Są one trudne i mało atrakcyjne z punktu widzenia statusu społecznego. Taka sytuacja występuje od dawna również w Polsce. Najatrakcyjniejsze studia to prawo, zarządzanie, finanse, a ostatnio dziennikarstwo, socjologia, politologia. Na szczęście uzdolnieni pasjonaci nauk ścisłych znajdują się w... Azji. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Polsce zachęca do podejmowania wysiłku w zainteresowaniu ich studiami w naszym kraju. Mam nadzieję, że w niedalekiej przyszłości niektórzy z nich

podejmą pracę również w powstającym wrocławskim nowoczesnym centrum badań.

prof. Henryk Ratajczak

Metody badań śniegu i bezpieczeństwa zimowego

W Schronisku Samotnia i w Kotle Małego Stawu na terenie Karkonoskiego Parku Narodowego odbyły się w dniach 17–21 lutego 2010 r. „Warsztaty metod badań śniegu i bezpieczeństwa zimowego” zorganizowane przez Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Śląski, Instytut Geofizyki PAN, Grupę Karkonoską GOPR oraz Karkonoski Park Narodowy, pod patronatem Komitetu Badań Polarnych PAN i Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

W warsztatach wzięło udział blisko 50 uczestników reprezentujących zarówno instytucje naukowe, służby ratownicze, jak i służby parków narodowych. Wysłuchali oni czterech wykładów tematycznych i uczestniczyli w trzech blokach zajęć terenowych, zapoznając się m.in. z podstawowymi właściwościami pokrywy śnieżnej i metodami jej badań, mechanizmami powstawania lawin oraz kompleksową kartografią lawinową, a także z hydrochemią pokrywy śnieżnej. W trakcie ćwiczeń terenowych uczestnicy oznaczali cechy fizykochemiczne pokrywy śnieżnej, poznawali sposoby oceny lokalnego zagrożenia lawinowego, środki ochrony oraz zasady poruszania się w terenie zagrożonym lawinami, a także zaznajomili się z zagadnieniami partnerskiego ratownictwa lawinowego.

Wykłady i warsztaty prowadziła czternastoosobowa grupa ekspertów i instruktorów, którzy przed rozpoczęciem warsztatów wybrali teren do zajęć terenowych. Przekopany został próbnny szurf o głębokości 144 cm i w gronie ekspertów szczegółowo przeanalizowany. Równocześnie wymieniono poglądy na temat metod używanych w ratownictwie lawinowym i w badaniach naukowych w zakresie preferowanego sprzętu do wykonywania pomiarów pionowej struktury pokrywy śnieżnej, omawiając różne modele termometrów, lup, dynamometrów, sond i polowych instrukcji. Następnie w celach szkoleniowych teren ćwiczeniowy został zeskanowany przy użyciu georadaru. Po słowie wstępnym dr. hab. Krzysztofa Migąły, kierownika Zakładu Klimatologii i Ochrony Atmosfery UW, uczestników przywitał Maciej Abramowicz, naczelnik karkonoskiej grupy GOPR, oraz Michał Makowski w imieniu Andrzeja Raja, dyrektora Karkonoskiego Parku Narodowego.

Wykłady rozpoczęto prezentacją multimedialną przesłania nadesłanego przez

Testy bezpieczeństwa lawinowego

nieobecnego na warsztatach prof. Jacka Jani, uznanego międzynarodowego autorytetu w dziedzinie badań kriosfery i glaciologii. Prof. Jania wskazał na globalne znaczenie pokrywy śnieżnej, potrzebę aplikacji nowoczesnych technik badawczych oraz na brak zaawansowanych badań na obszarze Polski pomimo osiągnięć za granicą.

Na ćwiczeniach terenowych instruktorzy pokazali techniki bezinwazyjnego badania struktury pokrywy śnieżnej i wykrywania obiektów znajdujących się pod śniegiem za pomocą georadaru, a przedstawiciele GOPR-u przygotowali specjalny szurf

śnieżny i przedstawili w praktyce prawidłowe przeprowadzanie testów lawinowych: bloku ślizgowego (RB), kompresyjnego (CT) i rozszerzonego testu kompresyjnego (ECT).

Na ćwiczeniach, po opracowaniu, wykonaniu wyników i opisów szurfów oraz zdemonstrowaniu wyników pomiarów georadarowych w miejscu przeprowadzonych ćwiczeń terenowych, zaprezentowano multimedialny program edukacyjny o zagrożeniach lawinowych WHITERISK autorstwa Swiss Federal Institute for Snow and Avalanche Research w Davos.

Georadarowe badania pokrywy śnieżnej

Analiza warstw pokrywy śnieżnej w szurfie

W ostatnim dniu warsztatów w bloku wykładów poświęconych zagrożeniu lawinowemu uczestnicy zapoznali się z rodzajami sprzętu w ratownictwie lawinowym, sposobami posługiwania się urządzeniami do detekcji lawinowej, m.in. piepsami, lampą Recco i Avalungiem, a instruktorzy przeprowadzili terenowe ćwiczenia z obsługi detektorów i tzw. autopomocy w terenie zagrożonym. Kończącym akcentem warsztatów była publiczna dyskusja podsumowująca merytorycznie spotkanie.

W godzinach wieczornych uczestnicy warsztatów przebywali w Ośrodku Informacyjno-Edukacyjnym Karkonoskiego Parku Narodowego „Domek Myśliwski”, gdzie otrzymali materiały promocyjno-informacyjne oraz obejrzeli multimedialną prezentację archiwalnych fotografii związanych z historią parku, a także wysłuchali profesjonalnej opowieści przewodnickiej dr. Jana Klementowskiego z Uniwersytetu Wrocławskiego o przyrodzie Karkonoszy i historii „Domku Myśliwskiego”.

Wszyscy uczestnicy warsztatów zgodnie stwierdzili, że istnieje potrzeba aktywnej wymiany informacji na linii nauka – praktyka,

Prace nad szurfem śnieżnym

co jest szczególnie widoczne w przypadku badań pokrywy śnieżnej (praktyka: GOPR – nauka: ośrodki akademickie, parki narodowe).

Oceniono, że istnieje potrzeba spotykania się grona osób aktywnie uczestniczących

w badaniach śnieżnych i monitoringu lawinowym oraz zapotrzebowanie na szkolenia i warsztaty różnie adresowane i o zróżnicowanym zakresie merytorycznym.

Krzysztof Migala

Dyplomacja europejska – elitarny makrokierunek na UWr

Konieczność kształcenia pracowników szeroko pojętej dyplomacji europejskiej, cechujących się wysokimi kompetencjami, skłoniła dwie jednostki – Wydział Nauk Społecznych i Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy’ego Brandta – do utworzenia nowego makrokierunku studiów na Uniwersytecie Wrocławskim pn. dyplomacja europejska.

Senat UWr zatwierdził 24 lutego 2010 r. stacjonarne i niestacjonarne studia I stopnia na makrokierunku dyplomacja europejska. Nabór studentów zostanie przeprowadzony przez Wydział Nauk Społecznych na studia w roku akademickim 2010/2011.

Absolwenci tego makrokierunku będą mogli się zatrudnić nie tylko w polskiej, lecz także w europejskiej służbie dyplomatycznej, organizacjach i instytucjach Unii Europejskiej, strukturach administracji unijnej, szczebla regionalnego, rządowego, krajowego i samorządowego, w przedsiębiorstwach rynku unijnego i światowego, również w placówkach kulturalnych i instytucjach zajmujących się doradztwem w zakresie dyplomacji oraz polityki międzynarodowej.

Zamysłem WNS i CSNE jest internacjonalizacja procesu nauczania na tym makrokierunku. Dyplomacja europejska została zbudowana na standardach kształcenia obowiązujących na studiach I stopnia stosunków międzynarodowych i europeistyki. Makrokierunek poprowadzi więc doświadczona kadra dydaktyczna Wydziału Nauk Społecznych, której kwalifikacje potwierdzają uprawnienia wydziału do nadawania stopni naukowych doktora nauk humanistycznych w zakresie nauki o polityce, w zakresie socjologii oraz w zakresie filozofii. Ze względu na ogólnowydziałowy charakter kierunku zostanie optymalnie wykorzystany potencjał dydaktyczny wszystkich instytutów WNS.

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich jako jednostka międzywydziałowa przyczyni się do umiędzynarodowienia procesu nauczania na makrokierunku dyplomacja europejska przez ścisłą kooperację z partnerskim Uniwersyteciem w Lipsku oraz konsorcjum współfinansującym funkcjonowanie CSNE – z Niemiecką Centralą Wymiany Akademickiej. Współpraca ta zagwarantuje

w wymiarze dydaktycznym, organizacyjnym i finansowym kształcenie studentów dyplomacji europejskiej w czasie jednego semestru na Uniwersytecie w Lipsku. Przewiduje się również współpracę z Ministerstwem Spraw Zagranicznych RP oraz Komisją Spraw Zagranicznych Unii Europejskiej oraz z Auswaertiges Amt w realizacji praktyk na studiach I stopnia. Wykształcenie wysoko wykwalifikowanej kadry dyplomatycznej będzie się wiązało z praktycznym nauczaniem języków obcych, szczególnie języka angielskiego i niemieckiego, na tematycznych konswersatoriach.

Absolwent I stopnia dyplomacji europejskiej będzie mógł kontynuować studia II stopnia na kierunkach WNS: stosunkach międzynarodowych, europeistyce i politologii albo innych humanistycznych kierunkach studiów.

Makrokierunek dyplomacja europejska będzie oferował studia elitarne. Z wykładami będą zapraszani dyplomaci, eksperci i urzędnicy zarówno polskiej, jak i europejskiej służby dyplomatycznej.

(kad)

50 lat Karkonoskiego Parku Narodowego

Naukowcy z Wydziału Nauk Biologicznych oraz Wydziału Nauk o Ziemi i Kształtowania Środowiska naszej uczelni wraz z pracownikami Karkonoskiego Parku Narodowego uczcili 17 marca na Uniwersytecie Wrocławskim 50. rocznicę parku narodowego konferencją naukową pt. „Jubileusz Karkonoskiego Parku Narodowego – 50 lat ochrony przyrody i badań naukowych”. Konferencji patronował rektor prof. Marek Bojarski.

Jubileusz 50-lecia parku narodowego stał się inspiracją do podsumowania dotychczasowych osiągnięć naukowych w podstawowych dziedzinach przyrodniczych oraz określenia głównych kierunków badań na najbliższe lata.

Zgromadzonych gości, reprezentujących instytucje związane z ochroną przyrody i środowiska, Lasy Państwowe, organizacje ekologiczne i turystyczne, władze uczelni oraz pracowników naukowych i studentów uniwersytetu powitali: dr inż. Andrzej Raj, dyrektor Karkonoskiego Parku Narodowego; prof. Wiesław Fałtynowicz, dziekan Wydziału Nauk Biologicznych; prof. Stanisław Staśko, dziekan Wydziału Nauk o Ziemi i Kształtowania Środowiska. Spotkanie poprowadził dr Jacek Potocki, absolwent Uniwersytetu Wrocławskiego, pracujący obecnie na Uniwersytecie Ekonomicznym.

Po oficjalnych wystąpieniach otwierających konferencję zaprezentowano diaporamę pt. „Przyrodnicze dziedzictwo Karkonoszy”. Fotografie ukazujące Karkonosze od mało znanej, niedostępnej ze szlaków turystycznych strony oraz fotografie wykonane podczas ekstremalnych zdarzeń pogodowych, np. nawałnych opadów, czy wykonywane o nietypowej porze dnia, np. w nocy, zrobiły duże wrażenie na uczestnikach konferencji. Impresjonistyczne fotografie wraz z interesującym podkładem muzycznym doskonale oddały tajemniczą atmosferę i zmienny charakter tych najwyższych na Dolnym Śląsku gór. Pierwszy wykład wygłosił prof. Krzysztof Mazurski, który zreferował historię eksploracji naukowej Karkonoszy. W swoim wystąpieniu podkreślił kilkusetletnią historię badań Karkonoszy i na tym tle przedstawił współczesne dokonania nauk przyrodniczych. Podkreślił również wkład pracowników Uniwersytetu Wrocławskiego, zwłaszcza profesorów Alfreda Jahna i Stefana Macko, w utworzenie Karkonoskiego Parku Narodowego.

Historię ochrony przyrody, edukacji ekologicznej, badań naukowych oraz udostępniania turystyce Karkonoskiego Parku Narodowego przypomniał dr inż. Andrzej Raj. W swoim wystąpieniu podkreślił ważną rolę środowiska naukowego Wrocławia oraz Uniwersytetu Wrocławskiego w poznawaniu zjawisk i procesów przyrodniczych, a także w wypracowywaniu skutecznych metod ochrony przyrody. Zaapelował do naukowców naszego uniwersytetu, by w przyszłości z jeszcze większym zapałem przystępowali do eksploracji naukowej przyrody Karkonoszy, która zmieniając

się bardzo dynamicznie, stwarza coraz to nowe możliwości poznawcze.

Reprezentanci podstawowych nauk przyrodniczych wystąpili z referatami podsumowującymi najważniejsze dokonania naukowe oraz pokazali perspektywy na przyszłość.

Prof. Piotr Migoń przedstawił osiągnięcia w zakresie geomorfologii, zwracając uwagę na nowe możliwości badawcze, jakie stwarzają współczesne narzędzia, tj. teledetekcję oraz geograficzne systemy informacyjne (GIS), a także na praktyczne znaczenie badań geomorfologicznych dla tworzenia naukowych podstaw minimalizowania

Konferencję otwiera rektor prof. Marek Bojarski

Prof. Wiesław Fałtynowicz i prof. Stanisław Staśko honorowani medalami pamiątkowymi przez dyrektora KPN

negatywnych skutków współczesnych zjawisk rzeźbotwórczych.

O „Wodach masywu krystalicznego Karkonoszy w świetle badań hydrologicznych i hydrogeologicznych” mówił dr hab. Henryk Marszałek, zwracając uwagę na ważną rolę masywu Karkonoszy dla tworzenia zbiornika wód podziemnych.

Interesującą prezentację, sięgającą początków badań klimatycznych Karkonoszy, przedstawił dr Mieczysław Sobik, który swoje wystąpienie zatytułował „Klimat Karkonoszy receptą na długowieczność”.

Z Wydziału Nauk Biologicznych z wykładami wystąpili dr Maria Kossowska, która omówiła historię badań porostów na terenie Karkonoszy, mającą już ponad 200 lat, oraz dr Andrzej Dunajski, kierownik naukowy konferencji, który wygłosił referat pt. „Badania botaniczne Karkonoszy – od populacji do krajobrazu”.

Miłym akcentem konferencji było wręczenie naukowcom z Uniwersytetu Wrocławskiego medali upamiętniających 50-lecie

Referat głosi dr inż. Andrzej Raj, dyrektor KPN

Karkonoskiego Parku Narodowego w dowód uznania ich wieloletnich wysiłków na rzecz poznania i ochrony przyrody Karkonoszy. Pamiątkowe odznaczenia otrzymali także dziekani: prof. Wiesław Fałtynowicz i prof. Stanisław Staśko.

Konferencji towarzyszyła wystawa fotografii w korytarzu gmachu głównego uczelni zatytułowana „50 lat Karkonoskiego Parku Narodowego”, udostępniona zwiedzającym kilka dni wcześniej.

W dniu konferencji funkcjonował punkt informacyjny Karkonoskiego Parku Naro-

Konsultacje w punkcie informacyjnym KPN

dowego, w którym pracownicy parku narodowego udzielali odpowiedzi na pytania dotyczące możliwości odbywania praktyk studenckich, staży zawodowych czy wolontariatu, a także prezentowali wydawnictwa, które ukazały się z okazji 50-lecia parku.

Konferencja we Wrocławiu zakończyła obchody „złotego jubileuszu” Karkonoskiego Parku Narodowego. Serdecznie dziękujemy wszystkim za udział w tym wydarzeniu!

Andrzej Dunajski

Wernisaż wystawy Łukasza Huculaka

W czytelni komputerowej Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii odbył się 13 stycznia wernisaż wystawy Łukasza Huculaka, adiunkta Akademii Sztuk Pięknych. Inicjatorami tego wydarzenia byli członkowie Koła Naukowego Ius Administrativum Novum

To już druga wystawa zorganizowana na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii. Pierwszą można było podziwiać w czerwcu 2009 r. Zaprezentowano wtedy około 80 prac studentów wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych. Przedsięwzięcia te były kolejnymi, które zostały zrealizowane dzięki współpracy Koła Naukowego Ius Administrativum Novum z Samorządem Studentkim Akademii Sztuk Pięknych. Z inicjatywy studentów porozumienie o współpracy zostało nawiązane przez rektorów obu uczelni: prof. Marka Bojarskiego (UWr) i prof. Jacka Szewczyka (ASP).

Bohaterem styczniowej wystawy był Łukasz Huculak. Artysta koncentruje się głównie na malarstwie olejnym. Przewodnim tematem jego prac jest martwa natura. Jego dzieła cieszą się wielkim uznaniem nie tylko w Polsce, lecz także za granicą. Huculak jest autorem lub współautorem kilkudziesięciu wystaw malarskich. Artysta otrzymał również wiele prestiżowych nagród. Warte podkreślenia jest przyznanie twórcy stypendium przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Łukasz Huculak mówi o swoich pracach

Na wernisaż przybyli prorektorzy obu uczelni: prof. Teresa Łoś-Nowak z UWr i prof. Piotr Kielan z ASP oraz prodziekan wydziału prof. Elżbieta Kundera.

Goście wyrazili zadowolenie z nawiązanej współpracy między uczelniami oraz z faktu, że to koło naukowe zorganizowało tego rodzaju przedsięwzięcie. Cieszy fakt, że sztuka jest obecna nie tylko w galeriach, lecz także w budynkach wyższych uczelni, gdzie studenci mogą mieć z nią codzienny kontakt.

Na uroczystym otwarciu wystawy obecni byli pracownicy wydziału, goście z ASP, a także studenci obu uczelni. Wszystkich przywitała dr Aleksandra Szadok-Bratuń,

opiekun koła. Uroczystość poprowadziły członkinie koła Olga Schiller i Justyna Mielczarek. Kilka słów o obrazach powiedział sam autor i zaprosił do obejrzenia swoich dwudziestu pięciu prac. Obrazy Huculaka spotkały się z pozytywnym odbiorem. Wywołały także wiele refleksji i emocji.

Studenckie koła naukowe inicjują wiele ciekawych projektów. Większość z nich jest związana z działaniami naukowo-badawczymi. Do rozwijania własnych zainteresowań i potrzeby kształtowania młodego człowieka ważne jest organizowanie również innych przedsięwzięć. Koła tworzą młodzi ludzie, otwarci na świat i otaczającą ich rzeczywistość. Dzięki tej różnorodności studenci przyczyniają się jeszcze bardziej do promowania swoich uczelni. Piękno sztuki sprawia, że uniwersytet staje się łagodniejszy i bardziej przyjazny, co mocniej integruje środowiska studenckie, wpływając tym samym na przywiązanie studentów do swojej Alma Mater. Cele te mogły zostać zrealizowane dzięki przygotowanej wystawie.

W imieniu koła naukowego dziękuję Łukaszowi Huculakowi za przyjęcie zaproszenia i umożliwienie zwiedzającym artystycznych przeżyć. Dziękuję także wszystkim tym, dzięki którym ta wystawa się odbyła, a w sposób szczególny pani prorektor ds. studenckich prof. Teresie Łoś-Nowak.

Justyna Mielczarek

Uczeń potrzebuje mistrza

3 marca 2010 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński wręczył w Pałacu Prezydenckim 116 aktów nominacyjnych nauczycielom akademickim oraz pracownikom nauki i sztuki, którym nadał tytuły profesora na wniosek Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

– Niezmiennie istotne jest, by profesor był mistrzem dla młodszych. Oczywiście zdarzają się talenty, geniusze, którzy mistrza nie potrzebują. Jednak są to wyjątki od reguły. Normalny proces kształtowania się w nauce wymaga mistrza. Mistrz jest potrzebny. Do tego bardzo gorąco zachęcam – powiedział Lech Kaczyński na uroczystości w Pałacu Prezydenckim.

Zdaniem prezydenta, bycie profesorem w Polsce to nie tylko wielki prestiż, lecz także wielka odpowiedzialność.

Tytuły profesora z Uniwersytetu Wrocławskiego odebrały

- ♦ dr hab. Iwona Alicja Bartoszewicz z Instytutu Filologii Germańskiej
- ♦ dr hab. Helena Wanda Wesołowska z Instytutu Zoologicznego

Prof. dr hab.

IWONA ALICJA BARTOSZEWICZ
profesor nauk humanistycznych

Profesor nadzwyczajny w Instytucie Filologii Germańskiej na Wydziale Filologicznym. Urodziła się 15 stycznia 1957 r. we Wrocławiu. W 1976 r. zaczęła studiować filologię germańską na Uniwersytecie Wrocławskim. Od 1977 r. łączyła studia germanistyczne ze specjalizacją niderlandystyczną utworzoną w Instytucie Filologii Germańskiej. Filologię germańską ze specjalizacją niderlandystyczną ukończyła z wyróżnieniem w 1981 r. Pracę zawodową jako filolog podjęła na krótko w Instytucie Automatyzacji Systemów

Energetycznych we Wrocławiu. Od października 1981 r. związała zawodową karierę z Instytutem Filologii Germańskiej UWr.

Stopień naukowy doktora uzyskała w 1988 r. na podstawie rozprawy „Analoge Sprichwörter im Deutschen, Niederländischen und Polnischen. Eine konfrontative Studie” pod kierunkiem prof. Eugeniusza Tomiczka. Stopień doktora habilitowanego w zakresie językoznawstwa otrzymała po przedstawieniu pracy „Formen der Persuasion im deutsch-polnischen politischen Dialog. Untersuchungen zu politischen Reden zwischen 1989 und 1995”.

Na stanowisko profesora została mianowana w 2003 r.

Badania naukowe poświęciła tematyce z zakresu pragmatyki, teorii argumentacji, retoryki i analizy retorycznej. Zainteresowania naukowe, początkowo problematyką frazeologiczno-paremiologiczną, później politolingwistyczną zaowocowały badaniami tekstów publicystycznych oraz dokumentów politycznych prowadzonymi w latach 1994–2003 oraz miały wpływ na powstanie rozprawy habilitacyjnej. Prof. Bartoszewicz jest pierwszą polską germanistką, która jako językoznawca zajęła się problematyką retoryczno-argumentacyjną i wypracowała wynikającą z tego profilu badawczego oryginalną metodę analizy tekstów użytkowych. W 2008 r. ukazała się jej monografia „Krainy retoryczne. Zapiski z podróży” podsumowująca prowadzone dotychczas badania i pokazująca fascynację autorki retoryką.

Prof. Iwona Bartoszewicz jest autorką 56 prac naukowych, wśród nich 4 monografii; 30 publikacji ukazało się po habilitacji. Prace były publikowane w tomach zbiorowych i w renomowanych polskich i zagranicznych czasopiśmie, m.in. w Austrii, Niemczech i USA.

Swoje badania prezentowała na wielu konferencjach naukowych; w 2006 i 2008 r. organizowała międzynarodowe konferencje językoznawcze.

W opinii recenzentów „dała się poznać jako wybitna znawczyni problematyki tekstów perswazyjnych stosowanych w kreowaniu i sankcjonowaniu bieżących i przyszłych stosunków polsko-niemieckich”. Recenzenci podkreślali wysokie uznanie i autorytet, którym prof. Bartoszewicz cieszy się w polskim i zagranicznym środowisku germanistów, a także wielkie zaangażowanie na rzecz rozwoju młodej kadry i twórcze kształtowanie nowoczesnej dydaktyki akademickiej. „Język jej prac, precyzyjny i wyważony, może być wzorem dla młodych naukowców, daleki od żargonu i nieładu terminologicznego,

świadczy dobrze o charakterze i osobowości naukowej”.

Prof. Iwona Bartoszewicz jest współredaktorem serii wydawniczej „Germanica Wratislaviensia”, członkiem kolegium redakcyjnego nowej serii prac językoznawczych „Linguistische Treffen in Wrocław”, w której ukazały się już cztery tomy prac, a w przygotowaniu jest kolejny, piąty.

Jako *visiting professor* miała wykłady w Niemczech, m.in. w Technische Universität Chemnitz, Ruhr-Universität Bochum i Freie Universität Berlin.

Jest członkiem krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń naukowych: Internationale Vereinigung für Germanistik, Verein der Freunde des Instituts für deutsche Sprache (Mannheim), Stowarzyszenia Germanistów Polskich, Niemiecko-Polskiego Towarzystwa Uniwersytetu Wrocławskiego.

Prof. Bartoszewicz wypromowała trzy doktorantki i opiekuje się czterema doktoratami.

Recenzowała siedem prac doktorskich z germanistyki i dwie z niderlandystyki na UWr, dwie monografie habilitacyjne recenzowała do druku, a w jednej, z Uniwersytetu w Ostrawie, dokonała wstępnej recenzji. Wypromowała blisko 200 magistrów germanistyki na UWr.

Opracowała i wdrożyła projekt specjalizacji na germanistycę, unowocześniła instytutową stronę internetową i wprowadziła internetową rejestrację studentów na zajęcia, dwukrotnie modyfikowała program studiów germanistycznych na UWr, obecnie koordynuje prace zespołu przeprowadzającego kolejną korektę zawartości programowej, by dostosować dydaktykę do nowej matury. Brała udział w pracach zespołu opracowującego minimum programowe dla specjalności filologia germańska. W latach 1994–2000 pracowała z grupami studentkami jako tutor. Opracowała program Podyplomowego Studium Kształcenia Nauczycieli Języka Niemieckiego i nowatorski program studiów magisterskich „Metodologia pracy naukowej”.

W latach 1996–1997 kierowała Zaocznym Studium Filologii Germańskiej, a w latach 2000–2002 Podyplomowym Studium Kształcenia Nauczycieli Języka Niemieckiego. Od 2002 r. jest zastępcą dyrektora Instytutu Filologii Germańskiej ds. dydaktycznych i kierownikiem Zakładu Języka Niemieckiego w Instytucie Filologii Germańskiej. W tym czasie (2004 r.) Instytut Filologii Germańskiej jako jedyny w Polsce uzyskał ocenę wyróżniającą Państwowej Komisji Akredytacyjnej, a w 2005 r. prestiżową akredytację Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej.

W 2004 r. została jednym z ekspertów Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej dla specjalności filologia germańska, a w 2005 r. powołano ją do grupy ekspertów Państwowej Komisji Akredytacyjnej; uczestniczy więc ciągle w komisjach wizytacyjnych. W 2009 r. powierzono jej funkcję koordynatora zespołu przygotowującego zmodyfikowane

standardy akredytacyjne dla specjalności filologia germańska dla Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej.

Rodzina: mąż Jarosław jest profesorem w Instytucie Matematycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, syn Jan jest uczniem II LO we Wrocławiu.

Swoje zainteresowania prof. Iwona Barto-

szewicz skupia na historii, zwłaszcza starożytnej, filozofii, Dolnym Śląsku i Kaszubach, swingu, filmie, literaturze pięknej. Fascynuje ją Arystoteles i Cyceon, kultura starożytna i średniowiecze.

W wolnym czasie zwiedza ciekawe miejsca w Polsce, czyta literaturę fantasy i pielęgnuje ogród.

Prof. dr hab.

HELENA WANDA WESOŁOWSKA
profesor nauk biologicznych

Profesor nadzwyczajny w Instytucie Zoologicznym na Wydziale Nauk Biologicznych. Urodziła się 11 sierpnia 1950 r. we Włodawku. Studiowała biologię w latach 1968–1973 na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie uzyskała stopień mgr. biologii w zakresie zoologii. W tym czasie interesowała się ptakami, była aktywnym członkiem sekcji ornitologicznej studenckiego Koła Naukowego Przyrodniczków. Wtedy też opublikowała swoje pierwsze prace naukowe, poświęcone właśnie ptakom.

W latach 1973–1979 otrzymała asystenturę w Zakładzie Biologii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Siedlcach. Tam też rozpoczęła badania taksonomiczne pajaków skaczących (Salticidae), które kontynuuje do dziś. Była słuchaczką studium doktoranckiego przy Wydziale Nauk Przyrodniczych UWr w latach 1978–1982.

Stopień doktora nauk przyrodniczych w zakresie zoologii zdobyła w 1984 r. na Wydziale Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego na podstawie rozprawy doktorskiej „Rewizja systematyczna rodzaju *Heliophantus* C.L. Koch, 1883 (Araneae, Salticidae)”. Stopień doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii otrzymała w 2000 r. na UWr po przedstawieniu rozprawy „Rewizja rodzaju *Menemerus* w Afryce (Araneae, Salticidae)”. Od 1985 r. pracuje w Zakładzie Bioróżnorodności i Taksonomii Ewolucyjnej Instytutu Zoologicznego UWr; w 2003 r. została

mianowana na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Jest autorką 78 oryginalnych prac naukowych, w tym 38 współautorskich, z których ponad połowę opublikowała po uzyskaniu habilitacji. Wiele z nich można znaleźć w czasopismach z listy filadelfijskiej.

Zainteresowania naukowe prof. Wandy Wesołowskiej skupiają się wokół taksonomii pajaków z rodziny Salticidae Regionów Afrotropikalnego i Palearktycznego, obejmują też biologię, ekologię, ewolucję i biogeografię tej grupy zwierząt. Po habilitacji badała skakuny Bliskiego Wschodu i Regionu Afrotropikalnego, od Wysp Zielonego Przylądka, Gwinei, Etiopii i Sokotry po RPA. Dla wielu regionów Afryki jej badania mają pionierski charakter i przynoszą pierwsze publikowane wiadomości o tamtejszej arachnofaunie. Opisała wiele gatunków skakunów wcześniej nieznanymi.

Prof. Wesołowska należy do nielicznego grona znawców Salticidae. Obecnie jest najwybitniejszym znawcą afrykańskich gatunków tej rodziny pajaków. Prace jej weszły na trwałe do światowej literatury naukowej, m.in. do obszernej monografii „African Spiders”, i są często cytowane przez innych autorów. Jest autorytetem w środowisku arachnologów w kraju i poza granicami. Współpracuje z wieloma placówkami badawczymi, ostatnio przy projekcie inwentaryzacji arachnofauny Afryki Południowej. Ze względu na problematykę badawczą marozległe kontakty naukowe z badaczami i znakomitymi muzeami gromadzącymi oraz opracowującymi materiały naukowe Regionu Afrotropikalnego, m.in. z Royal Museum for Central Africa w Tervuren, Muséum National d'Histoire Naturelle w Paryżu, Muséum d'Histoire Naturelle w Genewie, British Museum, Naturhistoriska Riksmuseet w Sztokholmie, Museum of Comparative Zoology of Harvard University, a także z wieloma ośrodkami afrykańskimi, m.in. w RPA, Kenii, Namibii i Zimbabwie. Interesuje się nie tylko taksonomią pajaków, lecz także ich biologią. We współpracy z afrykańskimi arachnologami pracującymi w terenie opublikowała wiele prac dotyczących interakcji między pajakami a termitami. Liczne opracowania są poświęcone również pajakom terenów szczególnie cennych przyrodniczo i objętych różnymi formami ochrony, stąd mają one duże znaczenie w biologii konserwatorskiej.

Swoje osiągnięcia prezentowała ostatnio na kolokwium African Arachnological Society. Praktykowało u niej kilku początkujących polskich badaczy, a także z Rosji, Węgier i Afryki Południowej.

Prof. Wanda Wesołowska jest poszukiwanym w nauce światowej unikalnym ekspertem w zakresie taksonomii Salticidae Afryki, otrzymuje liczne propozycje współpracy i prośby o pomoc w identyfikacji gatunków. Profesor wypromowała jednego doktora i ma pod opieką dwóch kolejnych. Recenzowała doktoraty i habilitację, była też *advisorem* – doradcą w przewodzie doktorskim w Uniwersytecie w Szeged. Spośród prac magisterskich, których była promotorem, dwie zostały opublikowane w czasopiśmie z listy filadelfijskiej.

Prof. Wanda Wesołowska jest cenionym recenzentem prac arachnologicznych dla redakcji wielu czasopism naukowych, przede wszystkim tych najwyższej cenionych w taksonomii. Przygotowała także recenzję podręcznika biogeografii dla PWN-u. Popularyzuje wiedzę biologiczną we wrocławskich liceach ogólnokształcących i na zebraniach towarzystw zrzeszających miłośników przyrody. Wielokrotnie była nagradzana przez rektora za osiągnięcia naukowe.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Taksonomicznego (przez dwie kadencje pełniła funkcję skarbnika), Polskiego Towarzystwa Zoologicznego, International Society of Arachnology, British Arachnological Society, African Arachnological Society. Na UWr jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Zoologicznego i Rady Wydziału Nauk Biologicznych. Przez jedną kadencję była przedstawicielem Rady Wydziału w komisji dyscyplinarnej dla pracowników. Jako członek zespołu dydaktycznego przygotowała projekt zmian w programie studiów na kierunku biologia. Jest członkiem Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej.

Mąż Tomasz jest ornitologiem, profesorem zatrudnionym na UWr, córka Olga pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Biofizyki wrocławskiej Akademii Medycznej.

Pani profesor pasjonuje się literaturą, marlarstwem impresjonistycznym i muzyką poważną – szczególnie barokową, lubi wy-cieczki przyrodnicze.

(zebr. kad)

Wieści ze Spitsbergenu

Nareszcie w Polskiej Stacji Polarnej nastała normalność: jasny dzień kończy się ciemną nocą. Dla większości z Państwa to takie oczywiste, ale za kołem podbiegunowym normalny cykl dobowy obserwuje się tylko niecałe cztery miesiące w roku. Nasze zegary biologiczne powoli zmieniają rytm: można powiedzieć, że polarnicy budzą się ze snu zimowego. Doskonale widzę to po sobie: jeszcze kilka tygodni temu codziennie rano musiałem stoczyć wewnętrzną walkę, by wstać z łóżka o godzinie ósmej. Obecnie już przed szóstą jestem na nogach (ku utraپieniu dyżurnych, którzy w tym czasie czujnie okupują kanapę w naszej mesie). Jedynym ograniczeniem dla wzmożonej aktywności terenowej jest niesprzyjająca pogoda. Silny wiatr i przenoszone tumany śniegu skutecznie zniechęcają do opuszczania ciepłych budynków stacji. Głane silnymi podmuchami płatki śniegu są dokładnie „mielone”, osiągają niewielkie rozmiary i niezwykle skutecznie przenikają do wnętrza pomieszczeń przez najmniejsze nawet szpary w drzwiach. Czasem dochodzi do niezbyt miłych niespodzianek, kiedy to zimownik uchyla okno w swoim pokoju i przez kilka godzin nie pojawia się w nim, a pogoda zmienia się i zaczyna wiać silny wiatr oraz padać śnieg... Wtedy trzeba łopatami wyrzucać go z pomieszczenia i długo suszyć pozostawiony w nim sprzęt elektroniczny. Jest to bardzo skuteczna nauka wyrabiania sobie nowych nawyków.

Budynki stacji są zbudowane na wieloletniej zmarzlinie, co wymusiło ich posadowienie na specjalnych słupach ok. 80 cm nad powierzchnią gruntu (niezbędna jest swobodna cyrkulacja powietrza pod budynkami). Skutkuje to dość ciekawym rozkładem temperatury powietrza w pomieszczeniach: w czasie silnych mrozów włączone grzejniki elektryczne nagrzewają powietrze przy suficie do temperatury 25°C, a tuż przy podłodze nie przekracza ona 2–3°C! Wówczas niezbędne są ciepłe skarpety i kapcie. Osoby udające się na zimowanie powinny o tym pamiętać. Bardzo przydaje się w czasie całorocznego pobytu na Spitsbergenie zapasowa bateria do zegarka – najczęściej są to nietypowe ogniwa, a w czasie nocy polarnej podświetlania tarczy jest często włączane, co bardzo szybko wyczerpuje źródło prądu.

Na początku marca odbyła się ostatnia z zaplanowanych przez Svalbard Kirke (Kościół Svalbardzki) wizyta pastora, osób z tamtejszego zboru oraz polskiego księdza z Tromsø. Tym razem wizyta była szczególna: razem z księdzem przyleciał

odwiedzić najdalsze zakątki swej diecezji biskup Berislav Grgić. Ponoć była to pierwsza od 19 lat wizyta zwierzchnika diecezji, do której przynależy Svalbard. Z wcześniejszych informacji, jakie do nas dotarły wynikało, że biskup jest z pochodzenia Serbem. Dlatego w przeddzień wizyty rozpoczęły się gorączkowe poszukiwania flagi serbskiej – niestety (lub na szczęście!) takiej nie mamy w naszych zasobach... W czasie rozmowy z biskupem okazało się, że pochodzi on co prawda z Bałkanów, lecz jest Chorwatem urodzonym w Bośni... Jakby na specjalne życzenie na zatoce przed naszą stacją pojawiły się dwa niedźwiedzie polarne – na szczęście oddaliły się w kierunku lodowca Hansa i nie przeszkodziły w odprawieniu mszy na Przylądku Wilczka. Jak zwykle, oprócz miłych gości dotarła do nas długo wyczekiwana poczta. Tym razem spotkała nas niemiła niespodzianka: zamiast paczek z kupionymi na Allegro rzeczami dotarły do nas... ich zdjęcia z informacją, że mamy je sobie odebrać w ciągu 14 dni z urzędu pocztowego w Longyearbyen, bo inaczej zostaną odesłane do Polski. Gdyby mogli Państwo zobaczyć nasze miny... Na szczęście znajoma Polka mieszkająca w Longyearbyen odebrała przesyłki.

Przestaliśmy już być jedynymi mieszkańcami Ziemi Wedela Jarlsberga (tak nazywa się część Svalbardu, na której zlokalizowana jest stacja) – pierwsi „wiosennicy” (naukowcy realizujący projekty w sezonie wiosennym) już do nas dotarli na skutek śnieżnych. Ich przyjazd do stacji był dość wątpliwy, ponieważ tegoroczna zima nie jest zbyt mroźna i na fiordach nie ma trwałej pokrywy lodowej. Na szczęście okazało się, że wcięte w głąb ładu fiordy, przez które prowadzi szlak skuterowy do Hornsundu, są zamrożone i nie było żadnych niemiłych niespodzianek w trakcie przejazdu. Cała dwustukilometrowa trasa została pokonana przez dzielnych podróżników w pięć godzin. Jest to dość dobry rezultat, aczkolwiek krążą legendy, że rekordowy przejazd trwał tylko dwie godziny... Odpowiednio zmodyfikowane, nowoczesne skutery śnieżne mają silniki o mocy dorównującej naszym siedemnastotonowym amfibiom (używany w czasie rozładunku), a prędkości maksymalne osiągane przez nie przekraczają 200 km/h! Tak szybko można jeździć tylko po idealnie równym śniegu – przy tej prędkości niemożliwe jest gwałtowne omijanie jakichkolwiek nierówności... Jeśli idzie o rekordowe przejazdy z Longyearbyen do Hornsundu, to najdłuższy trwał niecały tydzień – gwałtowna zmiana

pogody uniemożliwiła kontynuowanie jazdy i skuterowcy musieli na kilka dni schronić się w pobliskiej chatce traperskiej. Niestety, zapasy żywności były dość ograniczone, więc przymusowy postój połączony był z postem.

Goście, którzy dojechali na skuterach do stacji w połowie marca, przywieźli nam awizowane przesyłki. Pech chciał, że jeden z zapasowych kanistrów przeciekał i spora ilość benzyny wylała się na naszą pocztę... Teraz w całej stacji roznosi się charakterystyczna woń paliwa, a to, ile kto dostał paczek, łatwo wydedukować po intensywności zapachu benzyny wydobywającego się z jego pokoju.

Niesprzyjający aktywności terenowej okres nocy polarnej to już odległa przeszłość. Nareszcie rozpoczął się okres długiego dnia, który znakomicie sprzyja wszelkim wyjazdom terenowym. Wystarczy jakikolwiek pretekst, by na pomiary wykonywane dotychczas przez dwie osoby na lodowcu jechała dwu-, a nawet trzykrotnie liczniejsza grupa. Okazją do dość długiej wycieczki była konieczność pobrania próbek wody do analiz chemicznych z termalnych

wypływów w pobliżu szczytu Raud (NNW od stacji), do których w linii prostej jest ok. 25 km, lecz ze względu na niezwykle spękaną czoło lodowca Torella należy pokonać trasę ponad 50 km w jedną stronę. Woda wypływająca strumieniami spod pokrywy śnieżnej, która tworzy niewielkich rozmiarów wolne od lodowej pokrywy jeziora na morenie w środku arktycznej zimy, to niezwykle ciekawy obiekt badawczy. Temperatura powietrza kształtowała się wówczas w okolicach -15°C , a temperatura wody wynosiła $9,8^{\circ}\text{C}$! Mimo tak znacznej różnicy temperatur nie znalazł się ochotnik, który chciałby zażyć kąpeli w takim jeziorze. Wypływy są tworzone najprawdopodobniej przez wodę z pobliskiego lodowca, która powoli infiltruje na głębokość kilku kilometrów, by ogrzać się od otaczających skał skorupy ziemskiej, po czym wypływa na powierzchnię. Zmiany czoła lodowca Torella są niesamowite – jeden z uczestników wyjazdu był w tym miejscu 6 lat temu, a z trudem mógł rozpoznać dobrze przez niego zeksplorowaną okolicę. Szczególnie dużym przeobrażeniem uległ fragment czoła Torella kończący się na powierzchni łądu (na zachód od Raudfjellet): łagodny dotychczas zjazd na morenę przekształcił się w usianą popękkanymi blokami lodowymi wielkości domów jednorodzinnych i porozielanymi szerokimi szczelinami strefę, której nie można pokonać na skuterach śnieżnych. Odnalezienie dogodnego zjazdu na morenę wymagało dużo czasu. Z informacji przekazanych nam przez glaciologa badającego lodowce tej części Svalbardu wynika, że Torell znacznie „przyspieszył” w ciągu ostatnich dwóch lat: prawdopodobnie jest obecnie w trakcie tzw. szarży. Niestety, wyrywkowe informacje przekazywane przez osoby, które czasem tam bywają (co zdarza się niezbyt często) mają charakter raczej informacyjny i nie są „twardym” materiałem naukowym. Dlatego zrodził się pomysł, by zainstalować na zboczach Rauda kamerę zasilaną z ogniw fotowoltaicznych, która będzie automatycznie utrzymywać obraz zmian zachodzących na czoło lodowca Torella.

Źródła termalne na Spitsbergenie występują w kilku miejscach – w okolicy fiordu Hornsund znane są nam przynajmniej 3 takie strefy. Stały się one obiektem badawczym hydrogeologów z Instytutu Geologicznego Uniwersytetu Wrocławskiego, którzy zadali sobie trud dotarcia do wszystkich znanych na południowym Spitsbergenie źródeł termalnych. Pobrane przez nich próbki pozwolą na określenie pochodzenia tej wody. W kręgu zainteresowań naszych uniwersyteckich hydrogeologów są zwłaszcza cieki wodne, które odprowadzają wodę z topniejących lodowców. Jest to możliwe tylko w przypadku lodowców, których czoło kończy się na łądzie – jeśli jest to klif lodowy schodzący bezpośrednio do morza, to bardzo trudna jest ocena ilości wody pochodzenia lodowcowego. O tym, że są one znaczne, świadczą pojawiające się co pewien czas brunatne plamy na błękitnej powierzchni morza tuż u podnóża klifu lodowego (woda z lodowca niesie ogromne ilości zawiesiny skalnej i stąd to brunatne zabarwienie – o czym pisałem już we wcześniejszych artykułach). Stacja Polarna im. S. Baranowskiego znajduje się tuż przy lodowcu Werenskiöld, który jest niemal modelowym obiektem do określania, jak dużo wody wytopionej z lodu odpływa do morza. Dzięki takim badaniom możliwe jest

m.in. określenie szybkości reakcji lodowca na warunki meteorologiczne: wysoka temperatura powietrza i duża ilość promieniowania słonecznego docierającego do powierzchni lodowca powoduje niemal natychmiastową reakcję w postaci zintensyfikowanego przepływu wody w rzece lodowcowej. Ciekawym problemem badanym przez wrocławskich hydrologów jest ocena ilościowa i jakościowa wody migrującej w warstwie aktywnej wieloletniej zmarzliny. Dotychczas brakuje dokładnych informacji, ile tej drogocennej substancji przepływa w ten sposób do morza. A że są to znaczne ilości, można przekonać się osobiście w trakcie wędrówki po tundrze: dobrze mieć wówczas wysokie gumowce zawiązane u góry (woda nie wlewa się zbyt intensywnie, jeśli jej poziom przekroczy długość buta). Hydrologów często kojarzy się z „młynkowaniem” rzek (nazwa pochodzi od młynka hydrologicznego, którym mierzy się prędkość przepływającej wody), lecz tradycyjne metody i urządzenia są jednymi z wielu, jakich obecnie używają oni w swoich badaniach. We wrześniu na lodowcu Hansa były prowadzone przez naukowca z Andory badania z wykorzystaniem rezonansu magnetycznego. To znane urządzenie stosowane w bezinwazyjnej diagnostyce stanu zdrowia zostało nieco zmodyfikowane i doskonale sprawdza się w poszukiwaniu wody. Dlaczego bada się tym urządzeniem lodowiec, skoro wiadomo, że jest on zbudowany niemal w 100% z wody? Otóż w jego wnętrzu znajduje się mnóstwo kanałów, którymi woda topiąca się na powierzchni spływa grawitacyjnie do jego czoła. Nadal niewielka jest wiedza o tym, jak wiele wody znajduje się we wnętrzu lodowca... Czasem obserwuje się wiosną spore jeziora w zagłębieniach lodowca, które potrafią w ciągu kilku godzin zniknąć, jeśli tylko odblokują się odpowiednie kanały. Wówczas biada glacijspeleologom eksplorującym takie

jaskinie – w ciągu kilku minut woda zalewa wszystkie korytarze! Topniejąca woda zarówno ta z powierzchni, jak i ze spodu (lodowiec wytapia się również od dołu w wyniku przepływu ciepła geotermalnego ze skorupy ziemskiej oraz energii wyzwolonej w trakcie tarcia o podłoże) stanowi swoisty „smar” dla lodowca: przypuszcza się, że zmniejszająca się siła tarcia ma decydujący wpływ na tempo przemieszczania się lodu. Na lodowcu Hansa zainstalowane są trzy automatyczne stacje pozwalające m.in. na pomiar ciśnienia hydrostatycznego wody znajdującej się w lodowcu. Pojawienie się dużej ilości „smaru” wodnego może sugerować, że lodowiec przygotowuje się do szarży. O tym, że lodowiec szarżował, świadczy jego powierzchnia, która po takim epizodzie jest poprzecinana wieloma szczelinami – nawet kilkumetrowa warstwa śniegu w okresie zimowym nie jest w stanie ich zakryć. Mamy nadzieję, że jednak nie dojdzie do szarży lodowca Hansa: jeśli tak by się stało, to mielibyśmy ogromne problemy logistyczne...

Najciekawszym urządzeniem pomiarowym, jakie w ostatnim czasie znalazło się w Polskiej Stacji Polarnej, jest prawdopodobnie skaner laserowy nowej generacji. Przywiezione przez geodetów z Politechniki Warszawskiej urządzenie ma fenomenalne właściwości: w ciągu kilku godzin potrafi zeskanować teren w promieniu

fot. Sebastian Sikora

do 6 km. Dzięki czemu możliwe jest jego zwirowanie z dokładnością do milimetrów! Już wstępne sesje pomiarowe polegające na skanowaniu czoła Hansa z dwóch okolicznych szczytów górskich dostarczyły zaskakujących informacji o tym, jakie zmiany na nim zachodzą. Dzięki tej metodzie pomiarowej możliwe jest precyzyjne określenie m.in. wielkości ablacji (czyli utraty masy lodowca) w wyniku cielenia się. Jedynym ograniczeniem tego urządzenia jest jego cena...

Etap zimowania, z którym wiąże się dość uregulowany tryb całego tygodnia, odszedł w zapomnienie wraz z przyjazdem pierwszych „wiosenników”. Już wkrótce dojadą nowi, a z nimi nowe działania w terenie i nowe wyzwania. Na pewno nie będziemy mieć czasu, by choć trochę się ponudzić...

Sebastian Sikora

W kwestii „memorandum” dotyczącego prowadzenia zajęć w języku angielskim

Kilka tygodni temu zostało rozesłane na wydziały „memorandum” Prorektora ds. nauczania prof. dr. hab. Ryszarda Cacha, w którym proponuje ograniczenie stawek wynagrodzenia dla pracowników prowadzących wykłady i ćwiczenia w języku angielskim. Forma i treść pisma wywołały daleko idące zaniepokojenie zarówno na kierunkach eksperymentalnych, jak i humanistycznych. Z owego „memorandum” wynika bowiem, że Uniwersytet zmierza w kierunku zmiany priorytetów dydaktycznych, a zapoczątkowany kilka lat temu wysiłek umiędzynarodowienia dydaktyki może zostać zaprzeczony. Jest to niepokojące tym bardziej, że zastosowana forma „memorandum” dotychczas nie była spotykana na uczelni, co dowodzi, iż jest to zagadnienie priorytetowe dla Pana Prorektora. Argumenty przedstawione w „memorandum” budzą wiele wątpliwości. Przede wszystkim pomijają skutki ograniczenia dydaktyki anglojęzycznej dla promocji

i rozwoju uczelni. Jednym z przywołanych argumentów jest zaprzestanie wspierania finansowego uczelni w tym zakresie przez Urząd Marszałkowski. Faktem jest wycofanie się Urzędu Marszałkowskiego z dofinansowania programów anglojęzycznych, ale od początku było wiadomo, że wsparcie Urzędu ma charakter czasowy. Pomimo to Uniwersytet, mając na względzie cele długookresowe, zdecydował się na uruchomienie zajęć w języku angielskim. Świadczy o tym randze uczelni i są niezbędne do utrzymania i budowania jej prestiżu. Obecnie każda ambitna szkoła wyższa ma je w swojej ofercie. Oczywiście wiąże się to z dodatkowymi kosztami. Przygotowanie i prowadzenie tego typu zajęć na wysokim poziomie wymaga jednak dodatkowego dużego wysiłku ze strony pracowników naukowych, którzy i tak obciążeni są znacznymi obowiązkami dydaktycznymi. W ciągu ostatnich kilku lat wysiłek ten był znacząco wspierany przez władze uczelni.

Brak dostatecznie atrakcyjnej gratyfikacji ze strony uczelni spowoduje prawdopodobnie rezygnację pracowników z prowadzenia anglojęzycznych kursów. Pan Prorektor słusznie zauważył w swoim „memorandum”, że wydziały są zobligowane do prowadzenia zajęć anglojęzycznych zawartymi umowami międzynarodowymi. Pytanie, czy znajdują kadrę, która chciałaby podjąć się tego zadania przy żenująco niskich stawkach godzinowych? Na podstawie przeprowadzonych kilkudziesięciu rozmów na kilku wydziałach oraz osobistego (ośmiolatniego) doświadczenia w prowadzeniu zajęć po angielsku oraz pomocy przy ich koordynacji – wątpię. Ograniczenie wynagrodzenia za zajęcia anglojęzyczne doprowadzi do radykalnego ograniczenia ilości oferowanych zajęć. To z kolei skutkować będzie mniejszą liczbą przyjeżdżających na naszą uczelnię studentów z zagranicy. W konsekwencji mniejsza liczba naszych studentów będzie mogła studiować na

zagranicznych uczelniach. Zawarte umowy o partnerstwie tracą na znaczeniu istaną się bezprzedmiotowe. Proponowane przez Pana Prorektora ds. nauczania zmiany grożą tym, że Uniwersytet Wrocławski zostanie zmarginalizowany jako międzynarodowy ośrodek kształcenia studentów z całego świata. Porównując zasady finansowania anglojęzycznych zajęć przez inne wrocławskie uczelnie, można stwierdzić, że obecnie obowiązujące stawki na Uniwersytecie są na poziomie stawek oferowanych przez prywatne szkoły wyższe. Radykalne obniżenie wynagrodzeń za prowadzenie kursów w języku angielskim niewątpliwie spowoduje ich przejęcie przez inne dolnośląskie szkoły wyższe.

Pomysł obarczenia wydziałów finansowaniem zajęć w języku angielskim również budzi liczne wątpliwości. Należy wziąć pod uwagę, że nawet te uchodzące za

bogate, przy kurczących się dochodach pozabudżetowych uczelni, nie będą w stanie sfinansować dodatkowych kosztów. W memorandum powołano się na sumę 650 tysięcy złotych rocznie uzyskiwaną przez jednostki uczelniane z tytułu prowadzenia zajęć w języku angielskim. Tymczasem dzieląc wspomnianą kwotę przez liczbę wydziałów, otrzymujemy średnio 65 tysięcy przypadające na każdy z nich. Nie jest to wielkość wystarczająca na uruchomienie i utrzymanie anglojęzycznych programów dydaktycznych.

Zdajemy sobie oczywiście sprawę z problemów finansowych Uniwersytetu i z konieczności racjonalizacji kosztów. Pan Rektor w swoim piśmie wylicza ważniejsze potrzeby: konieczność prefinansowania lub wkładu własnego do programów unijnych, rozwój MISH, intensyfikacja prac nad systemem USOS i unowocześnienie

systemu obsługi finansowej. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że przy prefinansowaniu programów europejskich uczelnia jedynie „zamraża” czasowo swoje pieniądze, a wkład własny często polega na udostępnieniu infrastruktury uniwersyteckiej. Pojawiają się jednak bardziej fundamentalne pytania. Czy konieczność wdrożenia Uniwersyteckiego Systemu Obsługi Studiów musi się dokonywać przez *de facto* likwidację części tych studiów? Czy inne incydentalne cele powinny mieć pierwszeństwo przed podstawową misją, do jakiej został powołany Uniwersytet, kształcenia na światowym poziomie studentów, również tych spoza kraju?

dr Sebastian Jakubowski
wiceprzewodniczący Związku Zawodowego
Nauczycieli Akademickich

W kwestii listu dr. Sebastiana Jakubowskiego

Listu dr. Sebastiana Jakubowskiego w sprawie zajęć prowadzonych w języku angielskim nie mogę pozostawić bez komentarza. Jest to dla mnie sytuacja nowa, mimo że mija już prawie pięć lat od momentu, gdy powierzono mi pełnienie funkcji prorektora ds. dydaktyki. Uważałem, i dalej uważam, że sprawy istotne dla Uniwersytetu powinny być omawiane w bezpośrednich rozmowach, a nie przez media, do których Przegląd Uniwersytecki należy. Staram się unikać dyskusji o cudzych intencjach, ale w tym wypadku mam poważne wątpliwości, że rzeczywiście chodzi o szeroko rozumiany interes Uniwersytetu. Pan dr Jakubowski nie potrzebuje więcej niż pięciu minut, aby znaleźć się w moim biurze i podjąć ten istotny dla nas wszystkich temat.

List traktuje o dokumencie adresowanym do dziekanów, który być może niezbyt szczęśliwie nazwałem „memorandum”. Przedstawiłem w nim to, co kilka miesięcy temu referowałem na Kolegium Rektorsko-Dziekańskim. Generalnie jest w nim mowa o wspieraniu wydziałów w tworzeniu oferty studiów prowadzonych w języku angielskim środkami będącymi w dyspozycji Rektora. Dokument nie jest poufny, ale jestem przekonany, że większość czytelników Przeglądu nie miała okazji zapoznać się z nim. W tej sytuacji Autor listu powinien dołożyć wszelkich starań, aby nie wypaczyć treści i intencji omawianego dokumentu oraz aby ze swoich przypuszczeń nie czynić tez przypisywanych dokumentowi i jego autorowi.

W „memorandum” przedstawiłem historię finansowego wspierania wysiłków wydziałów

w tworzeniu oferty najpierw zajęć, a później studiów prowadzonych w języku angielskim. Omówiłem też aktualną sytuację finansową Uniwersytetu, zmierzając do konkluzji, że od przyszłego roku akademickiego środki rektorskie przeznaczane na ten cel będą musiały być ograniczone.

Już w pierwszym zdaniu listu jego Autorowi brakuje precyzji. Jest prawdą, że proponuję obniżenie o połowę stawek za godzinę zajęć prowadzonych w języku angielskim przy ustalaniu dodatku specjalnego do pensji, finansowanego ze środków będących w dyspozycji Rektora. Nie oznacza to jednak, że dziekan nie może utrzymać dotychczasowych stawek, uruchamiając własne środki, zwłaszcza te, które pozyskuje z czesnego od studentów korzystających z tej oferty dydaktycznej. Oczywiście nie na wszystkich wydziałach będzie to możliwe – przynajmniej na razie.

Teza postawiona w liście, że „Uniwersytet zmierza w kierunku zmiany priorytetów dydaktycznych”, jest niczym nieuzasadniona. Umieździarnowanie studiów jest zadaniem Uniwersytetu, a nie tylko władz rektorskich. Dokonuje się ono na wydziałach, które tworzą ofertę dydaktyczną i ją realizują. Odpowiedzialność za realizację tego zadania ponoszą nie tylko władze rektorskie, lecz także dziekani, dyrektorzy instytutów oraz poszczególni nauczyciele akademicy – również ci, którzy w rozmowie z dr. Jakubowskim deklarowali, że będą poszukiwali bardziej atrakcyjnej oferty. Ciekawe, że taka postawa nie zaniepokoiła dr. Jakubowskiego i przyjął ją za oczywistą i – jak się wydaje – usprawiedliwioną.

„Memorandum” zaś „pomija skutki ograniczenia dydaktyki anglojęzycznej”, bo nie zmierza w tym kierunku i być może zbyt optymistycznie zakłada, że ograniczenie to nie nastąpi. Być może moja wiara w odpowiedzialne postawy naszych kolegów jest naiwna, ale jak na razie chyba mam lepsze zdanie o nauczycielach akademickich mojej uczelni niż dr Jakubowski. Skoro on sam martwi się o rangę uczelni i jej prestiż, dlaczego zakłada, że inni nie podzielają jego troski? „Ambitna szkoła wyższa”, o której pisze, to przecież pracujący w niej ambitni ludzie – czy nie tak? Prawdą jest, że w gronie Kolegium Rektorskiego sprawy nie traktujemy jako oczywistą. Stąd moje wystąpienie do dziekanów także w formie pisemnej, którą Autor określa jako „niespotykaną na uczelni”. W tym miejscu także się myli.

Zgadzam się całkowicie z dr. Jakubowskim, że przygotowanie i prowadzenie zajęć w języku angielskim wymaga dodatkowego wysiłku. Jest on szczególnie duży na etapie początkowym, gdy trzeba opracować program, przygotować zajęcia, zgromadzić niezbędne materiały i poprowadzić te zajęcia po raz pierwszy czy drugi. Ale ten etap powinniśmy mieć już za sobą. Dodatkowe finansowanie w ostatnich trzech latach było znaczące. Przeznaczano je nie tylko na honoraria, lecz także na zakupy książek i kursy języka angielskiego. Wydziały w różnym stopniu skorzystały z tych możliwości. Nie należy zapominać, że wiele zajęć anglojęzycznych jest prowadzonych już od kilku lat i nie można domagać się, aby były ciągle traktowane tak samo, jak na etapie ich tworzenia.

Autor listu stwierdza: „Ograniczenie wynga-rodzenia za zajęcia anglojęzyczne doprowadzi do radykalnego ograniczenia ilości oferowanych zajęć. To z kolei skutkować będzie mniejszą liczbą przyjeżdżających na naszą uczelnię studentów z zagranicy. W konsekwencji mniejsza liczba naszych studentów będzie mogła studiować na zagranicznych uczelniach”. Nad Uniwersyte-tem zawisła groźba, o której mowa w kolej-nych zdaniach listu.

Nie będę ukrywał, że jakieś ryzyko istnieje. Jeśli rzeczywiście nastąpi radykalne ogra-niczenie oferty zajęć anglojęzycznych, to wszyscy sobie wystawimy nienajlepszą ocenę i będziemy musieli odpowiedzieć na pytanie, czy przypadkiem w Uniwersytecie Wrocławskim tzw. etos nauczyciela akade-mickiego nie stał się już tylko przeżytkiem i został sprowadzony do kupczenia swoimi usługami.

Związek pomiędzy liczbą studentów z za-granicy i liczbą naszych studentów uczest-niczących w wymianie międzynarodowej nie jest tak oczywisty, jak to przedstawia dr Jakubowski. Prawda jest taka, że wydziały chętnie podpisywały umowy o wymianie studentów, nie mając i nie tworząc wła-snej oferty zajęć anglojęzycznych. Dzięki temu nasi studenci od dawna korzystają z programów wymiany. Jednak nierówna wymiana studentów jest cechą praktycznie wszystkich polskich uczelni. O wynikającym

z umów obowiązku posiadania oferty za-jęć dydaktycznych dla potencjalnych gości wspomina się w „memorandum”.

Chcę zwrócić uwagę Autorowi listu, że w Uniwersytecie Wrocławskim od kilkunastu lat funkcjonuje decentralizacja finansów. Koszty prowadzenia studiów (wszelkich) po-noszą wydziały. Nie ma więc mowy o jakimś nowym „pomyśle obarczania wydziałów finansowaniem zajęć w języku angielskim”, bo ich prowadzenie zawsze było zadaniem wydziałów. To, co zaproponowałem w „memorandum”, jest krokiem w kierunku normalności – krokiem podyktowanym koniecznością. O realiach pan dr Jakubowski jakoś nie bardzo chce pisać. Kilka faktów może jednak warto przypomnieć.

Wysokie stawki za godzinę zajęć prowa-dzonych w języku angielskim, odbiegające wyraźnie od stosowanych w wielu innych uczelniach, wprowadzono, gdy sytuacja finansowa Uniwersytetu na to pozwalała. Utworzono wówczas ofertę dydaktycz-ną pod hasłem „Interdisciplinary Studies in English”, dzięki której w Uniwersytecie Wrocławskim zaczęli pojawiać się studenci z różnych zagranicznych uczelni. Taka była potrzeba chwili i istniały możliwości, aby ją w ten sposób zrealizować. Dzisiaj władze Uniwersytetu (nie tylko rektorskie) muszą odpowiedzieć sobie na pytanie, czy możemy to kontynuować. Aby zilustrować, co w isto-cie się zmieniło, podam tylko kilka liczb.

W roku 2002 w Uniwersytecie studiowało na studiach niestacjonarnych 25 081 osób wobec 15 717 studiujących obecnie. W roku 2002 narzut kosztów ogólnych od wpły-wów za te studia wynosił 45%, obecnie – 33%. Łatwo oszacować, o ile zmniejszyły się środki będące w dyspozycji Rektora. Środki te z założenia nie są przewidziane na finan-sowanie zadań dydaktycznych będących w kompetencjach poszczególnych wydzia-łów. Dr Jakubowski martwi się, że wydziały nie poradzą sobie z kosztami prowadzenia zajęć anglojęzycznych, podczas gdy jego list jest niczym innym, jak protestem przeciwko obniżeniu tych kosztów.

I uwaga końcowa. Propozycja polega w isto-cie na zmianie poziomu dofinansowywania zajęć anglojęzycznych. Gratyfikacja, jaką można otrzymać tylko z tego dofinanso-wania, jest w opinii dr. Jakubowskiego (i osób, z którymi rozmawiał) niedostatecz-nie atrakcyjna, a nawet – jak pisze – „że-nująca”. Tę opinię pozostawię jednak bez komentarza, bo dla mnie jest ona żenująca – zwłaszcza w kontekście misji Uniwersy-tetu, o której przypomina nam się w liście. Stwierdzenie, że wdrożenie systemu USOS odbędzie się *de facto* przez likwidację części studiów, trąci demagogią, a zaliczenie tego ważnego zadania do celów incydentalnych świadczy tylko o niewiedzy Autora.

Ryszard Cach

Z obrad Senatu UWr

24 lutego 2010 r.

Obradom przewodniczył rektor prof. Ma-rek Bojarski.

Senat

□ mianował na stanowisko profesora na czas nieokreślony od 1 marca 2010 r.

dr. hab. Gościwita Malinowskiego w Insty-tucie Studiów Klasycznych, Śródziemno-morskich i Orientalnych

dr. hab. Agnieszkę Matusiak w Instytucie Filologii Słowiańskiej

dr. hab. Mirosława Kocura w Instytucie Kul-turoznawstwa

dr. hab. Andrzeja Lorenza w Instytucie Filozofii

dr. hab. Mariusza Jabłońskiego w Katedrze Prawa Konstytucyjnego

□ zatrudnił na stanowisku docenta na czas określony od 1 III 2010 r. do 29 lutego 2012 r.

dr. Janusza Kidę w Instytucie Geografii i Rozwoju Regionalnego

Senat

□ wyraził zgodę na podjęcie przez

prof. nadzw. UWr Jerzego Juchnowskiego, pełniącego funkcję jednoosobowego or-ganu uczelni publicznej, dodatkowego za-trudnienia od 24 lutego 2010 r. do 31 sierp-nia 2012 r. w ramach stosunku pracy

Senat

□ pozytywnie zaopiniował wnioski o na-grody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższe-go za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne w 2009 r. dla nauczycieli akademickich, wśród których są:

- prof. Stefania Ochmann-Staniszevska, Instytut Historyczny
- prof. Jan Łoboda, Instytut Geografii i Rozwoju Regionalnego
- dr Mariusz Woronowicz, Instytut Fizyki Teoretycznej
- prof. nadzw. UWr Borys Paszkiewicz, Instytut Archeologii
- dr hab. Tomasz Jurdziński, Instytut In-formatyki
- dr Robert Falewicz z zespołem, Instytut Astronomiczny
- prof. Julia Jezierska, Wydział Chemii
- prof. nadzw. UWr Marek Szydło, Instytut Nauk Administracyjnych

• dr hab. Przemysław Wiszewski, Instytut Historyczny

• prof. Ewa Damek z zespołem, Instytut Matematyczny

• prof. Jan Boć, Instytut Nauk Administra-cyjnych

• prof. Zdzisław Latajka, Wydział Chemii

• prof. Janina Gajda-Krynica, Instytut Filozofii

• dr Andrzej Gniewek, Wydział Chemii

• dr Rafał Eysymontt, Instytut Historii Sztuki

• prof. Stanisław Prędota z zespołem, Ka-tedra Filologii Niderlandzkiej im. Erazma z Rotterdamu

• prof. Władysław Dynak, Instytut Filologii Polskiej

• dr Ewa Komisaruk, Instytut Filologii Sło-wiańskiej

• prof. Jerzy Pietrzak, Instytut Historyczny

• prof. Bogusław Banaszak, Katedra Prawa Konstytucyjnego

• prof. nadzw. UWr Jacek Sroka, Instytut Politologii

Senat

□ utworzył stacjonarne i niestacjonarne stu-dia I stopnia na makro kierunku dyplomacja

Europejska prowadzone wspólnie przez Wydział Nauk Społecznych oraz Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta

Senat

□ wprowadził zmiany do uchwały nr 49/2009 (p. BIP uchwały Senatu) Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z 27 maja 2009 r. w sprawie określenia zasad i trybu rekrutacji na I rok studiów w Uniwersytecie Wrocławskim w roku akademickim 2010/2011

□ określił zasady rekrutacji (p. BIP uchwały Senatu) na stacjonarne i niestacjonarne studia I stopnia na makrokierunku dyplomacja europejska

□ zawiesił rekrutację

- na 3-letnie niestacjonarne (zaoczne) studia I stopnia na kierunkach: biologia, geologia, ochrona środowiska, politologia (w Zamiejscowym Ośrodku Dydaktycznym w Miliczu)

- na 2-letnie niestacjonarne (zaoczne) studia II stopnia na kierunkach: geologia, ochrona środowiska

- na 3-letnie niestacjonarne (wieczorowe) studia I stopnia na kierunku archeologia

- na 2-letnie niestacjonarne (wieczorowe) studia II stopnia na kierunku historia

Senat

□ zatwierdził zasady rekrutacji na studia doktoranckie w Uniwersytecie Wrocławskim w roku akademickim 2010/2011 (p. BIP, uchwały Senatu)

Senat

□ wyraził pozytywną opinię w sprawie realizacji zadań zleconych Szkole Języka Polskiego i Kultury dla Cudzoziemców Uniwersytetu Wrocławskiego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego polegających na przyjmowaniu studentów zagranicznych na intensywny Letni Kurs Języka Polskiego i Kultury Polskiej dla Cudzoziemców, a także podobnych zadań zleczonych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego

Senat

□ wprowadził zmiany zapisów § 97, 99 i 108 Statutu Uniwersytetu Wrocławskiego

UCHWAŁA nr 19/2010

Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego
z 24 lutego 2010 r.

w sprawie zmiany Statutu Uniwersytetu Wrocławskiego

Na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) Senat większością ponad dwóch trzecich głosów swojego składu i po zapoznaniu się z opinią związków zawodowych działających w uczelni postanawia co następuje:

§ 1

Wprowadza się poniższe zmiany do Statutu Uniwersytetu Wrocławskiego uchwalonego 5 lipca 2006 r. uchwałą nr 114/2006

i zmienionego uchwałą nr 13/2008 z 30 stycznia 2008 r., uchwałą nr 27/2008 z 18 marca 2008 r., uchwałą nr 39/2008 z 26 marca 2008 r. oraz uchwałą nr 79/2009 z 23 września 2009 r.:

1/ § 97 otrzymuje brzmienie:

„§ 97

1. Zatrudnienie na stanowisku adiunkta następuje na podstawie umowy o pracę.

2. Łączny okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego nie może być dłuższy niż 10 lat, z zastrzeżeniem ust. 5 i ust. 6.

3. Zatrudnienie na stanowisku adiunkta osoby nieposiadającej stopnia naukowego doktora habilitowanego następuje na podstawie umowy o pracę na czas określony, przy czym pierwsza umowa o pracę nie może być zawarta na okres dłuższy niż 3 lata.

4. Zatrudnienie na stanowisku adiunkta osoby posiadającej stopień naukowy doktora habilitowanego następuje na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

5. W przypadku osób zatrudnionych na stanowisku adiunkta na podstawie mianowania lub umowy o pracę łączny okres zatrudnienia, o którym mowa w ust. 2, może być jednorazowo przedłużony, jednak na okres nie dłuższy niż dwa lata, jeżeli rada wydziału lub rada instytutu posiadająca uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego podjęła uchwałę o wszczęciu przewodu habilitacyjnego.

6. W przypadku osób zatrudnionych na stanowisku adiunkta na podstawie mianowania lub umowy o pracę łączny okres zatrudnienia, o którym mowa w ust. 2, może być jednorazowo przedłużony, jeżeli w ocenie dokonanej w trybie art. 132 ust. 1 Ustawy stwierdzony zostanie stopień zaawansowania w pracy nad habilitacją umożliwiający wystąpienie do właściwej rady wydziału lub rady instytutu z wnioskiem o otwarcie przewodu habilitacyjnego przed upływem okresu przedłużenia. W tym przypadku przedłużenie może nastąpić wyłącznie na podstawie umowy o pracę zawartej na okres nie dłuższy niż dwa lata”.

7. W przypadku osób zatrudnionych na stanowisku adiunkta na podstawie mianowania lub umowy o pracę łączny okres zatrudnienia, o którym mowa w ust. 2, nie może być przedłużony, jeżeli:

1/ w czasie zatrudnienia na stanowisku adiunkta nauczyciel akademicki otrzymał dwie oceny negatywne, o których mowa w art. 132 ust. 1 Ustawy, lub

2/ od nadania stopnia doktora upłynęło więcej niż 15 lat.

2/ § 99 otrzymuje brzmienie:

„§ 99

1. Bieg terminów, o których mowa w § 97 ust. 2 oraz § 98 ust. 3, ulega zawieszeniu

na czas trwania:

- urlopu macierzyńskiego,

- urlopu wychowawczego (nie dłuższego niż 6 lat),

- urlopu dla poratowania zdrowia,

- urlopów związanych z odbywaniem służby wojskowej lub zastępczej służby poborowych*,

- urlopów związanych z pełnieniem obowiązków poselskich i senatorskich oraz kierowniczych funkcji w organach administracji państwowej i samorządowej.

2. Bieg terminów, o których mowa w § 97 ust. 2 oraz § 98 ust. 3, ulega zawieszeniu także na czas wykonywania obowiązków:

- pełnomocnika rektora,

- pełnomocnika dziekana,

- prodziekana,

- wicedyrektora instytutu,

nie dłużej niż na dwie kadencje organów uczelni;

- kierownika grantu europejskiego na czas trwania grantu”.

3/ w § 108 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 108

2. Ocena w zakresie osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych powinna odnosić się do okresu podlegającego ocenie. Szczegółowe kryteria oceny i regulamin ustala Senat na wniosek Rektora, w oparciu o parametry przyjęte przez rady wydziałów”.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu
Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego
prof. dr hab. Marek Bojarski

* zapis o służbie wojskowej aktualnie nie obowiązuje

Nowi przedstawiciele Samorządu Studentów w Senacie UWr

◆ Aleksander Zuchowski – Wydział Biotechnologii

◆ Arkadiusz Pacha – Wydział Chemii

◆ Sylwia Motylińska – Wydział Filologiczny

◆ Joanna Gacek – Wydział Fizyki i Astronomii

◆ Maciej Jabłoński – Wydział Matematyki i Informatyki

◆ Ewelina Stawiska – Wydział Nauk Biologicznych

◆ Łukasz Koncewicz – Wydział Nauk Historycznych i Pedagogicznych

◆ Michał Milczarczyk – Wydział Nauk Społecznych

◆ Anna Jarzab – Wydział Nauk o Ziemi i Kształtowania Środowiska

◆ Adam Zawada – Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii

(kad)

Obradowali rektorzy

Na zaproszenie rektora prof. Jerzego Skubisa członkowie Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry spotkali się 16 lutego w Politechnice Opolskiej, a 16 marca w Uniwersytecie Ekonomicznym na zaproszenie rektora prof. Bogusława Fiedora, wiceprzewodniczącego tego gremium, który także poprowadził obrady w zastępstwie przewodniczącego.

16 lutego 2010 r.

Pod patronatem honorowym rektorów XXVII Obóz Adaptacyjny w Białym Dunajcu
Obóz w Białym Dunajcu jest organizowany przez 10 wrocławskich i 2 opolskie duszpasterstwa akademickie nieprzerwanie od 1984 r. dla studentów pierwszych lat studiów. Odbywa się w pierwszych tygodniach września, w tym roku będzie w dniach 1–15 września.

Kolegium jednomyślnie podjęło uchwałę w sprawie objęcia patronatem honorowym XXVII Obozu Adaptacyjnego w Białym Dunajcu. Jednocześnie Kolegium postanowiło, że w obozie będą uczestniczyć w imieniu Kolegium rektorzy: prof. Ryszard Andrzejak (AM), prof. Tadeusz Więckowski (PWr), gen. bryg. Kazimierz Jaklewicz (WSOWL) i ks. prof. Waldemar Irek (PWT).
Wrocławski Salon Maturzystów 2010

Salon jest organizowany przez Fundację Edukacyjną Perspektywy co roku we wrześniu, a współorganizatorami są m.in. okręgowe komisje egzaminacyjne oraz miejskie i wojewódzkie władze edukacyjne. Inicjatywę tę swoim patronatem objęli: minister nauki i szkolnictwa wyższego, minister edukacji narodowej, przewodnicząca KRASP oraz przewodniczący KRZaSP. Kolegium jednomyślnie zdecydowało o objęciu patronatem honorowym Wrocławskiego Salonu Maturzystów.

Sprawa legitymacji studenckiej – cd.

Rektorzy zapoznali się z możliwościami zwiększenia funkcjonalności elektronicznej legitymacji studenckiej. Proces integracji legitymacji z kartą miejską jest zaawansowany. Przedsięwzięcie to będzie dość kosztowne. Studenci będą tylko płacić za wyrobienie legitymacji.

Na Politechnice Opolskiej funkcjonuje zarówno elektroniczna legitymacja studencka, jak i elektroniczna legitymacja pracownicza. Legitymacja studencka pełni funkcję karty bibliotecznej i umożliwia dostęp do akademika. Na połączenie jej z biletem komunikacji miejskiej nie ma

na razie zgody. Legitymacja pracownicza jest identyfikatorem i stanowi podstawę do wydawania kluczy do pomieszczeń. Trwają prace, aby legitymacja stała się pilotem umożliwiającym wjazd na teren uczelni.

Na Wydziale Nauk Społecznych UW r. prowadzący zajęcia mają kartę, za pomocą której rejestrują czas rozpoczęcia i zakończenia zajęć.

Na Akademii Medycznej została wprowadzona karta dostępowa do miasteczka studenckiego. Musiano się jednak z tego wycofać, ponieważ pojawiły się problemy z dostępem dla gości zewnętrznych.

Po zapoznaniu się z kosztorysem przedsięwzięcia i omówieniem sprawy w uczelniach Kolegium podejmie decyzję w sprawie legitymacji na następnym posiedzeniu.

Terminy inauguracji roku akademickiego 2010/2011 w uczelniach

Rektorzy ustalili terminy inauguracji roku akademickiego 2010/2011 w swoich uczelniach.

- 24 września 2010 r. – Akademia Wychowania Fizycznego
- 29 września 2010 r. – Uniwersytet Ekonomiczny
- 1 października 2010 r. – Politechnika Wrocławska
- 2 października 2010 r. – Uniwersytet Wrocławski
- 4 października 2010 r. – Akademia Medyczna
- 4 października 2010 r. – Uniwersytet Opolski
- 5 października 2010 r. – Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych
- 6 października 2010 r. – Politechnika Opolska
- 7 października 2010 r. – Uniwersytet Zielonogórski
- 8 października 2010 r. – Uniwersytet Przyrodniczy
- 11 października 2010 r. – Akademia Sztuk Pięknych, Akademia Muzyczna, PWST Wrocław
- 12 października 2010 r. – Papieski Wydział Teologiczny

Prof. J. Skubis poprosił o zgodę na inaugurację roku akademickiego 2011/2012 w dniu 1 października ze względu na obchody 45-lecia uczelni.

Różne

Rektorzy wysłuchali informacji na temat sytuacji prawnej dotyczącej wykupienia

obiektu mieszkalnego będącego przedmiotem sporu między Fundacją „Pro Homine” a Spółdzielnią Mieszkaniową „Wrzos”. Rektorzy ustalili zasady postępowania odnoszące się do przebiegu uroczystości akademickich.

(kad, ak)

16 marca 2010 r.

Sprawa legitymacji studenckiej – cd.

Rektorzy zapoznali się z szacunkowymi kosztami poszerzania funkcjonalności elektronicznej legitymacji studenckiej. Część środków uczelnie powinny przeznaczać na rozwój Centrum Personalizacji, natomiast koszty jednostkowe będą zależeć od rozwiązania przyjętego na uczelni. Elektroniczna legitymacja studencka będzie obejmować: kartę biblioteczną, która posłuży także do rezerwacji czasopism czy tworzenia list adresowych, by wysyłać na nie materiały; kartę realizującą podpis elektroniczny; kartę dostępową, której wprowadzenie ma na celu kontrolę i nadzorowanie dostępu do określonych miejsc na terenie uczelni lub korzystanie z bezobsługowego centrum wydruku; zintegrowanie elektronicznej legitymacji studenckiej z programem karty miejskiej (karty miejskie wprowadziły ośrodki akademickie w Lublinie, Warszawie i Poznaniu); elektroniczną portmonetkę – jej wprowadzenie zależy np. od współpracy z systemem bankowym i innymi pochodnymi narzędziami; elektroniczną kartę pracowniczą, która byłaby wydawana w zależności od bieżących potrzeb.

Od decyzji uczelni będzie zależało poszerzanie zawartości elektronicznej legitymacji studenckiej. Po wyborze przez uczelnie zawartości legitymacji będzie można wystać o środki unijne.

Poparcie starzeń Wrocławia o uzyskanie tytułu Europejskiej Stolicy Kultury w 2016 r.

Z Wrocławiem konkuruje dziewięć miast, m.in. Lublin, Łódź, Warszawa, Kraków, Poznań, Gdańsk. W przyszłym roku zostaną wybrane tylko trzy miasta. Kolegium Rektorów poparło starania Wrocławia o uzyskanie tytułu Europejskiej Stolicy Kultury w 2016 r.

Konferencja poświęcona problemom bioetyki

Kolegium Rektorów jednomyślnie wyraziło swoje poparcie dla idei zorganizowania konferencji poświęconej problemom bioetyki i objęło nad nią patronat honorowy.

Konferencja będzie się odbywać pod patronatem ks. abp. Mariana Gołębiewskiego.

Zaproponowano zorganizowanie cyklu konferencji poświęconych problemom etycznym w różnych dziedzinach życia, np. etyka w technice, etyka w gospodarce itd.

Akademia Młodych Uczonych i Artystów
Wkrótce zbierze się Kapituła odpowiedzialna za wybór członków do Akademii

Młodych Uczonych i Artystów. Zainteresowanie jest bardzo duże. W Europie działają dwie takie akademie: niemiecka i holenderska; akademia w Polsce będzie więc trzecia.

Pamięci Jana Pawła II

25 marca odbyło się spotkanie poświęcone piątej rocznicy śmierci Jana Pawła II. Był to memoriał z udziałem ks. kard. Henryka Gulbinowicza. Wykład rektora

PWT poświęcony Janowi Pawłowi II odbył się w czytelni Biblioteki Politechniki Wrocławskiej.

Jubileusz medyków

W grudniu rozpoczną się obchody 65-lecia medycyny wrocławskiej. Z tej okazji odbędzie się m.in. wykład, na który rektorzy zostali zaproszeni.

(kad, ak)

O projekcie finansowania działalności statutowej

Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich podjęło 6 marca uchwałę w sprawie projektu zmian kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na działalność statutową.

Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich – w związku z opublikowaniem projektu Rozporządzenia zmieniającego Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na działalność statutową – wobec opóźnienia prac nad przygotowaniem i przeprowadzeniem parametryzacji uważa, że należy przeprowadzić parametryzację zgodnie z obowiązującą ustawą, dokonując jednak korekty jej kryteriów. W szczególności istotne jest:

1. Uszczegółowienie reguł określania współczynnika EPC dla poszczególnych grup pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych uczelni oraz pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk i jednostkach badawczo-rozwojowych, systemowe określenie jego wartości oraz uszczegółowienie sposobu określania liczby N uwzględnianej w ankiecie jednostki i przypisanie współczynnikowi EPC wartości 0,5 dla pracowników naukowo-dydaktycznych uczelni oraz wartości 1 dla pracowników naukowych PAN i JBR-ów. Takie systemowe rozwiązanie bierze pod uwagę istotne zróżnicowanie statusu, zadań i funkcji oraz związanego z nimi zaangażowania czasu pracy pracownika naukowo-dydaktycznego uczelni i pracownika, wyłącznie naukowego, PAN czy jednostki badawczo-rozwojowej.

W projekcie rozporządzenia mówi się o tym, ale bez propozycji konkretnych względnych wartości przypisanych poszczególnym stanowiskom (por. przypis 3 Wzoru Ankiety Jednostki Naukowej). Proponowanie takich ogólnych zasad parametryzacji dla stanowisk pracowniczych ww. instytucji – niesystemowo przypisany współczynnik EPC, te same grupy jednostkowe – może prowadzić do arbitralnych ustaleń wartości współczynnika EPC i w konsekwencji do niesprawiedliwych ocen jednostek organizacyjnych uczelni.

2. Właściwe zbudowanie grup jednorodnych, umożliwiających obiektywne porównanie jednostek przez uwzględnienie istnienia dużej liczby niejednorodnych podstawowych jednostek organizacyjnych (np. wydziały matematyczno-fizyczno-chemiczne, wydziały biologiczno-chemiczne, wydziały biologiczno-geograficzne i wydziały biologii molekularnej, wydziały biologii i nauk o Ziemi, etc.) i dopuszczenie odrębnej parametryzacji dla jednostek należących do różnych grup jednorodnych wchodzących w skład jednej podstawowej jednostki organizacyjnej (wydziału) oraz – wynikające z takiej odrębnej parametryzacji – odrębne określanie wysokości dotacji statutowej dla każdej z takich jednostek.

Takie rozwiązanie sprzyja integracji i konsolidacji podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, przeciwdziałając jednocześnie ich nadmiernej atomizacji, co jest zgodne z tendencjami światowymi odchodzenia od zbyt dużej specjalizacji i wykorzystywania efektu synergii nauki i kształcenia.

Przyznawanie punktów – podobnie jak monografiom – podręcznikom akademickim o charakterze syntezy. Wykreślenie

przepisów, które arbitralnie decydują o jakości i wartości tekstu naukowego, a mianowicie:

a. przepisu, według którego rozdział będący częścią monografii musiałby mieć co najmniej 1 arkusz wydawniczy, by mógł podlegać ocenie (por. przypis 5 Wzoru Karty Oceny Jednostki Naukowej),

b. przepisu, według którego miałyby być wyeliminowane z oceny publikacje zawarte w tzw. zeszytach specjalnych i suplementach (por. przypis 2 Wzoru Karty Oceny Jednostki Naukowej), ocenie powinien bowiem podlegać każdy tekst pozytywnie zakwalifikowany do druku przez recenzentów, a o jego wartości nie może w żaden sposób przesądzać jego długość czy forma publikacji.

Uwzględnianie w karcie oceny recenzowanych tekstów ukazujących się w postaci elektronicznej – takie stanowisko jest zgodne z rozwijaną przez środowisko naukowe ideą *open access*.

Zachowanie zasady przyznawania całości punktów za publikację wieloautorską każdej jednostce, w której afiliowany jest dany współautor (por. przypis 2 Wzoru Karty Oceny Jednostki Naukowej).

Przyznawanie punktów nie tylko za liczbę uprawnień do nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego, lecz także za liczbę przeprowadzonych przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz przeprowadzonych i uzyskanych tytułów naukowych profesora.

Skreślenie z obowiązujących regulacji zapisu dotyczącego przyznawania punktów za wyroby, usługi i podobne formy działalności jednostki w zakresie praktycznego zastosowania wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

(KRASP)

Biblioteka Uniwersytetu Aberystwyth

W Aberystwyth – niewielkim, choć wiekowym i malowniczo położonym miasteczku, gdzie wzgórza Walii stykają się z Oceanem Atlantyckim, znajduje się uniwersytet kształcący blisko 10 tys. studentów. Ich edukację wspiera swoimi zbiorami biblioteka usytuowana w centralnym miejscu uczelni w budynku Hugh Owena.

Choć budowla powstała w latach 70. ubiegłego wieku i sprawia wrażenie przyciężkawej, to jednak pomieszczenia cechują się funkcjonalnością i wygodą użytkowania. System wypożyczeń jest w pełni samoobsługowy dzięki automatom, przy których studenci mogą sami oddać i wypożyczyć wybrane książki.

W bibliotece są sale konferencyjne i mniejsze, celowo oddzielone pomieszczenia do pracy w grupach, w których studenci mogą dyskutować, nie przeszkadzając innym czytelnikom, oraz dobrze wyposażone pracownie komputerowe.

Karta biblioteczna umożliwia czytelnikowi samodzielne drukowanie i kserowanie wydawnictw na jednej z wielu przeznaczonych do tego maszyn.

Zbiory biblioteczne są także wysoce skomputeryzowane. Biblioteka ma dostęp do kilkudziesięciu baz danych i wdraża też projekt obejmujący bazę repozytoriów. W ten sposób tworzy się wirtualną przestrzeń wymiany tekstów, linków i informacji między trzynastoma walijskimi uniwersytetami. Biblioteka Uniwersytetu Aberystwyth jest obecnie restrukturyzowana. Wdrażany jest nowy podział pracy, by można było

fot. archiwum

ograniczyć wydatki i usprawnić działanie biblioteki. Jak wiele tego rodzaju instytucji, Hugh Owen Library również boryka się z wieloma problemami, wśród których za najtrudniejszy można uznać brak miejsca na nowe książki. Biblioteka konsekwentnie więc digitalizuje zbiory i planuje przeniesienie najrzadziej wypożyczanych książek do innych budynków. Na dobrą atmosferę w bibliotece i zwiększenie zainteresowania książkami ma wpływ otwarty dostęp do wszystkich zbiorów – czytelnicy mogą dotknąć każdej książki.

W Aberystwyth jest również tzw. Old College, czyli dawny kampus uniwersytecki.

Znajdująca się w nim część biblioteki najbardziej chyba przypomina wrocławską Bibliotekę Uniwersytecką. Znajduje się w zabytkowym pięknym budynku i stanowi tradycyjny biegun spojrzenia na bibliotekę w ogóle. Modernizacja nie musi bowiem oznaczać rezygnacji z pewnych wrażeń wizualnych i efemerycznych, jakich – w moim przekonaniu – powinna dostarczać biblioteka każdego uniwersytetu.

Krystian Kwaśniewski

Autor przebywał w bibliotece Uniwersytetu Aberystwyth na tygodniowym stażu w ramach programu LLP Erasmus. Jest bibliotekarzem w Centrum Brytyjskim UW.

Aktualności z Biblioteki Uniwersyteckiej

BCUWr współtworzy portal DART-Europe
14 polskich bibliotek cyfrowych, a wśród nich Biblioteka Cyfrowa Uniwersytetu Wrocławskiego, przystąpiło pod koniec lutego do współtworzenia portalu DART-Europe, który umożliwia dotarcie do elektronicznych wersji dyplomowych prac badawczych z 16 krajów europejskich. Więcej informacji pod adresem:

<http://www.bu.uni.wroc.pl/node/2074>

eCzytelnia

W ramach eCzytelnia prezentowanych jest aktualnie 14 pozycji. W marcu zostały dodane następujące tytuły: „Logika praktyczna”, „Słownik symboli”, „Koncepcje psychologiczne człowieka”, „Słownik socjologiczny”. Publikacje są dostępne poprzez terminale

znajdujące się w budynkach Biblioteki Uniwersyteckiej (ul. Karola Szajnoch 7/9 oraz św. Jadwigi 3/4).

<http://www.bibliotekacyfrowa.pl/dlibra/collectiondescription?dirids=75>

Próbne dostępy – EBSCO-PSYINDEX Literature and Audiovisual Media

Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu uzyskała próbny dostęp do nowej abstraktowej bazy z serwisu EBSCO host: PSYINDEX Literature and Audiovisual Media, który będzie trwał do 30 kwietnia 2010.

Dostęp do bazy z platformy EBSCO host jest możliwy ze wszystkich komputerów działających w sieci Uniwersytetu Wrocławskiego.

<http://web.ebscohost.com/>

Doktoraty w Bibliotece Cyfrowej

W Bibliotece Cyfrowej Uniwersytetu Wrocławskiego utworzona nowa kolekcja: Doktoraty.

<http://www.bibliotekacyfrowa.pl/dlibra/collectiondescription?dirids=44>

Zapraszamy autorów doktoratów do udzielenia licencji na umieszczenie tekstu w BCUWr.

<http://www.bu.uni.wroc.pl/e-zrodla/biblioteka-cyfrowa/dla-autorowka-cyfrowa/dla-autorow>

Osoby zainteresowane prosimy o kontakt z Biblioteką Uniwersytecką:

sekretariat1@bu.uni.wroc.pl

(bu)

Nowości Wydawnictwa UWr

Nowe książki oficyny wydawniczej Uniwersytetu Wrocławskiego.

♦ **Liberalizm etyczny Johna Stuarta Milla.**

Współczesne ujęcia u Johna Graya i Petera Singera, Monika Małek, 2010, „Monografie Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Seria Humanistyczna”, format A5, ss. 267, cena 13 zł. Książka jest próbą zaprezentowania koncepcji liberalizmu etycznego Johna Stuarta Milla jako systemu odnoszącego się do człowieka oraz hierarchii wyznawanych przez niego wartości. Priorytet wolności osobistej i równości szans oraz zasad utilitaryzmu to problem interesujący nie tylko filozofów zajmujących się bezpośrednio myślą liberalną, lecz wszystkich poszukujących odpowiedzi na pytania o granice wolności jednostki i jej relacje ze społeczeństwem. Autorka bada też żywotność koncepcji Milla w myśli nurtu liberalizmu empirycznego, opierając się na pracach współczesnych filozofów – Johna Graya i Petera Singera.

♦ **Prace u podstaw. Polska teoria literatury w latach 1913–1939**, Maciej Gorczyński, 2009, „Monografie Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Seria Humanistyczna”, format A5, ss. 475, cena 22 zł.

Ambicją autora tej wielopłaszczyznowej monografii historycznej było opisanie przyczyn, jakie złożyły się na powstanie i kształt polskiej teorii literatury w pierwszym okresie jej istnienia. Maciej Gorczyński analizy wybranych tekstów teoretycznoliterackich z okresu Dwudziestolecia dokonuje na trzech poziomach: odwołując się do historycznej periodyzacji, interpretując ich wartości czysto poznawcze i walory retoryczne oraz analizując środowiskowe i osobowe uwarunkowania komentowanego dyskursu.

♦ **Boecjusz i problem uniwersaliów**, Tomasz Tiuryn, 2009, „Monografie Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Seria Humanistyczna”, format A5, ss. 435, cena 22 zł.

Uniwersalia to jedno z najsłynniejszych zagadnień w historii filozofii. Związany jest z nim spór trwający od czasów starożytnych do dziś. Szczególnie nasilony przebieg miał on w średniowieczu, a jego główne źródło stanowiły pisma Boecjusza, w których myśliciel zawarł swe poglądy na temat uniwersaliów. Tomasz Tiuryn podejmuje zagadnienie uniwersaliów, starając się wyjść poza problem ontologiczny i pokazać relacje między ludzkim poznaniem a rzeczywistością.

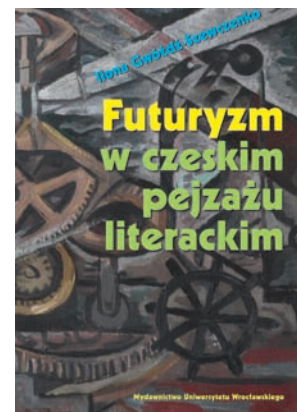
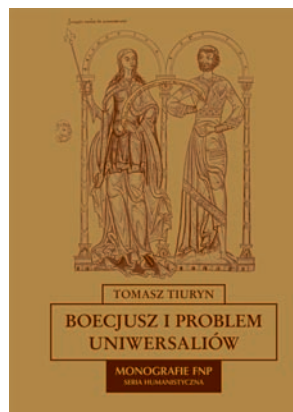
♦ **Futuryzm w czeskim pejzażu literackim**, Ilona Gwóźdź-Szewczenko, 2009, AUWr 3184, format B5, ss. 280, cena 26 zł.

Książka jest odkrywaniem klimatu futurystycznego. Autorka uwzględnia dokumenty literackie oraz inne źródła (recepty czytelnice, postulaty programowe, wypowiedzi programotwórcze, krytykę literacką), ocenia, weryfikuje i odkłamuje poglądy badaczy. Rozprawa ta jest pierwszym tak szeroko zakrojonym syntetycznym ujęciem i oceną fenomenu czeskiego futuryzmu literackiego. Jest istotna, ponieważ otwiera drogę do dalszych badań nad tym zagadnieniem. Autorka udowadnia, że futuryzm w literaturze czeskiej na początku XX wieku to szczególnie ferment myślowy i artystyczny.

przyg. Marzena Golisz

Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego Sp. z o.o.

50-137 Wrocław, pl. Uniwersytecki 15
tel.: (071) 375-28-09,
tel./faks: (071) 375-27-35
biuro@uwur.com.pl
Dział Handlowy:
tel.: (071) 375 28 85
tel./faks: (071) 375 25 07
marketing@uwur.com.pl
www.uwur.com.pl

„Prace Literackie” – XLIX tom pod redakcją naukową Mariana Ursela

Od roku 1956 ukazuje się jedna z najważniejszych serii naukowych wrocławskiej polonistyki – „Prace Literackie”. Obecnie do rąk czytelników trafia już ich XLIX tom pod redakcją naukową Mariana Ursela. Poświęcony jest w całości twórczości Juliusza Słowackiego – i to nie przypadek – gdyż w ubiegłym roku przypadła dwusetna rocznica narodzin wieszca. Zawiera 15 artykułów traktujących z różnych perspektyw o życiu i dorobku pisarskim poety. Są to m.in. rozprawy o wpływie Chateaubriana na dzieła Słowackiego, modelu miłości

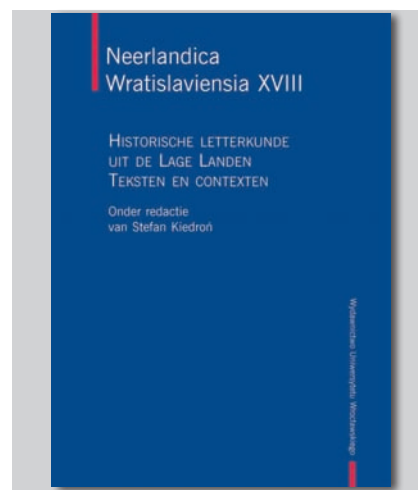
w *Marii Stuart*, genezyjskiej wizji odrodzenia Polski, inspiracjach komediowych w twórczości poety, perspektywach badań nad zawartą w niej ironią, kawalerskim życiu pisarza aż po refleksje na temat recepcji jego poezji – u Wincentego Pola i Henryka Sienkiewicza. Tom podsumowujący rozważania o miejscu Słowackiego w teorii dramatu drugiej połowy XIX w. Lektura tego zbioru dostarczy z pewnością satysfakcji nie tylko polonistom, lecz wszystkim interesującym się historią literatury, zwłaszcza epoki romantyzmu.

Historische letterkunde uit de Lage Landen. Teksten en contexten

W serii „Neerlandica Wratislaviensia” ukazał się XVIII tom pt. *Historische letterkunde uit de Lage Landen. Teksten en contexten* pod redakcją naukową Stefana Kiedrona. Zawiera siedem artykułów z dziedziny literatury i sztuk pięknych. Tematami prac są m.in. emblematyka w dziele żyjącego w XVII w. Bartholomeusa Hulsiusa *Emblema sacra*, wydawane w XVIII w. pismo o charakterze satyryczno-informacyjnym – „Amsterdamsche Argus” czy też ostatni, nieznaný portret Joosta van den Vondela, znajdujący się w Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Do rozpraw naukowych dołączono też polskie recenzje nowości wydawniczych z zakresu niderlandystyki. Na wyjątkową uwagę zasługuje

wzbogacenie tomu licznymi ilustracjami zwłaszcza tam, gdzie tekst łączy literaturę z innymi dziedzinami sztuki. Warto przypomnieć, że ta niezwykle wartościowa i oryginalna seria ukazuje się nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Wrocławskiego już od dwudziestu siedmiu lat. W 1983 r. opublikowano pierwszy tom pod redakcją Norberta Morcińca, do którego dołączył później Stanisław Prędota (od 1989 r.), a od roku 2005 Jerzy Koch i Stefan Kiedroń. W serii tej ukazują się prace dotyczące języka, literatury i kultury niderlandzkiej, a także studia kontrastywne. Publikowane są po niderlandzku, angielsku lub niemiecku i doczekały się swoich wiernych czytelników w kraju i poza jego granicami.

Europejska przestrzeń sądowa (L'espace judiciaire européen)

Wrocławskie Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta powstało w roku 2002 i wkrótce ukazał się też pierwszy tom w serii „Monografie”. Opracowania przedmiotu będące owocem badań naukowych Centrum są publikowane w Wydawnictwie Uniwersytetu Wrocławskiego i właśnie ono oddaje obecnie do rąk czytelników 27. tom tej serii poświęcony zagadnieniom prawnym, zatytułowany *Europejska przestrzeń sądowa (L'espace judiciaire européen)*. Jego redaktorami naukowymi są Agnieszka Frąckowiak-Adamska oraz Robert Grzeszczak. Tom zawiera referaty (w dwóch wersjach językowych: polskiej i francuskiej) wygłoszone na konferencji pod tym samym tytułem, która odbyła się we Wrocławiu w 2008 r. Publikacja jest podzielona na pięć części. W poszczególnych artykułach omówiono konstytucyjnoprawne

aspekty tworzenia europejskiej karnej, cywilnej i administracyjnej przestrzeni sądowej oraz stan i zakres reform w tym zakresie. Autorzy są przedstawicielami środowisk akademickich oraz wysokich instancji sądowych Polski, Francji, Belgii, Wielkiej Brytanii i Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich. Podejmowana przez nich problematyka należy w dziedzinie prawa do najbardziej złożonych i aktualnych. Proces ewolucji systemu sądownictwa w zjednoczonej Europie musi się stać przedmiotem głębokich analiz i refleksji naukowych, co w znakomity sposób dokumentuje omawiana publikacja. Jest z pewnością istotnym wkładem w dyskusję nad kształtem, rolą i kompetencjami wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej.

Jacek Skawiński

Dziedkanat przyjazny studentom

Akcja badania opinii o pracy poszczególnych dziedkanatów na naszej uczelni rusza od kwietnia. Samorząd Studentów przeprowadzi ankiety, które wskażą, co można ulepszyć w funkcjonowaniu Uniwersytetu Wrocławskiego.

Do przeprowadzenia akcji zostaliśmy skłonieni licznymi uwagami studentów. Trafiają one do nas za pośrednictwem poczty elektronicznej i forów internetowych. Studenci skarżyli się między innymi na zbyt krótkie godziny otwarcia dziedkanatów dla studentów oraz na jakość obsługi świadczonej

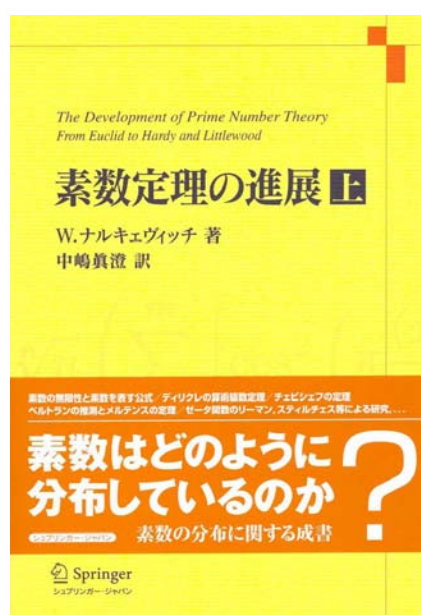
przez ich pracowników. Mieli także uwagi dotyczące problemów z komunikacją przez e-mail oraz brak gotowych formularzy podań, które znacznie ułatwiłyby studenckie życie. Najczęściej powtarzające się problemy zostały ujęte w specjalnej ankiecie – chcemy sprawdzić, czy skargi pojedynczych studentów znajdują potwierdzenie w opinii dużej grupy studentów. Każdy dziedkanat będzie badany oddzielnie. Unikniemy w ten sposób uogólnień i na podstawie ocen wystawionych w ankietach będziemy mogli stworzyć ranking jednostek najbardziej przyjaznych studentom.

Wyniki ankiet pozwolą także na usprawnienie funkcjonowania administracji uczelnicznej. Na stronie internetowej Samorządu Studentów zostanie umieszczony specjalny przewodnik dla studentów, w którym zostaną zawarte informacje, jak i gdzie załatwiać poszczególne sprawy. Z pewnością pozwoli to na skrócenie kolejek przed dziedkanatami i odciążenie ich pracowników.

Karol Przywara
rzecznik prasowy
Samorządu Studentów UWr

Książki innych wydawców

The Development of Prime Number Theory. From Euclid to Hardy and Littlewood
 Autor Władysław Narkiewicz przedstawia w książce rozwój teorii liczb pierwszych od Euklidesa w starożytności aż do prac Hardy'ego i Littlewooda w latach 20. XX wieku. Książka w języku angielskim ukazała się w roku 2000 w wydawnictwie Springer (Berlin-Heidelberg), w 2008 roku nakładem tego samego wydawnictwa została wydana w języku japońskim. Autor zawarł w publikacji wyniki z dowodami; daje również w krótkich komunikatach

przegląd rozwoju teorii liczb pierwszych. Nie jest to jednak książka historyczna, bo nie zawiera not biograficznych uczonych, którzy odegrali istotną rolę w rozwoju tej dziedziny nauki. Skierowana jest do czytelników z podstawową znajomością teorii liczb pierwszych.

(kad, ak)

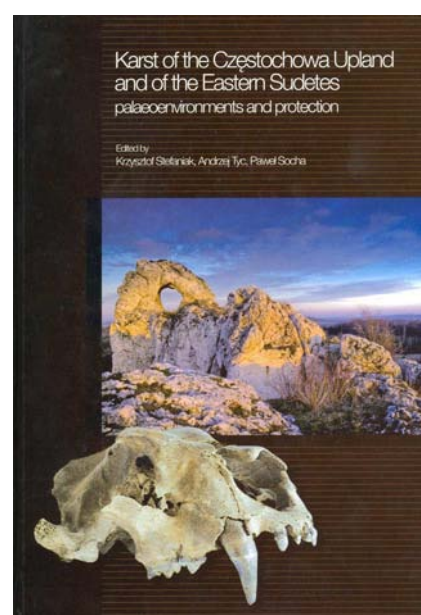
Karst of Częstochowa Upland and the Eastern Sudetes. Palaeoenvironments and protection

Monografia „Karst of Częstochowa Upland and the Eastern Sudetes. Palaeoenvironments and protection”, przygotowana przez Krzysztofa Stefaniaka, Andrzeja Tyca i Pawła Sochę, licząca 535 stron stanowi podsumowanie kilkudziesięciu lat interdyscyplinarnych badań prowadzonych na obszarach krasowych Sudetów Wschodnich i Wyżyny Częstochowskiej. W 27 rozdziałach przedstawiono wyniki autorskich badań z zakresu archeologii, geologii, geomorfologii, klimatologii, paleontologii i ochrony obszarów krasowych, prowadzonych przez badaczy z Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Politechniki Wrocławskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Instytutu Nauk Geologicznych PAN w Warszawie, Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie, Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi.

Wydanie tej monografii możliwe było dzięki finansowemu wsparciu Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, Dziekana Wydziału Nauk Biologicznych UWr, Dziekana Wydziału Nauk o Ziemi i Kształtowania Środowiska UWr i Dziekana Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego oraz samorządów i instytucji lokalnych.

Książka ukazała się w ramach serii wydawniczej „Studies of the Faculty of Earth Sciences” na Uniwersytecie Śląskim.

(ps)

Rok 2010. Jakie uniwersytety, jaka nauka za 10 lat?

W dniach 17–18 lutego w Warszawie odbyła się konferencja zorganizowana przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej w ramach cyklu „Fundacji dyskusje o nauce”, która w tym roku, ze względu na wagę i aktualność tematu, była poświęcona strategiom rozwoju polskiego systemu nauki i szkolnictwa wyższego.

Konferencję podsumował prof. Maciej Żylicz, prezes FNP, wskazując najważniejsze punkty wspólne, a także rozbieżności obu strategii. W jego opinii wiele kwestii zasadniczych, nawet pomimo różnic na

poziomie szczegółowych rozwiązań, jest zbieżnych; dotyczy to np. spojrzenia na model funkcjonowania uczelni (autonomia wewnętrzna w połączeniu z konkurencyjnym systemem pozyskiwania środków na edukację i badania), konkurencyjny system finansowania nauki czy rozbięcie struktur wydziałów na rzecz interdyscyplinarności programów studiów. Najwięcej kontrowersji istnieje wciąż w odniesieniu do kwestii odpłatności za studia, zarządzania uczelniami przy udziale rad powierniczych, podziału środków publicznych między uczelnie publiczne i niepubliczne czy definiowania uczelni badawczych. Ogromną

wartością, jak stwierdził prof. Żylicz, jest jednak powstanie i ukazanie się dwóch strategii, dzięki czemu w wypracowaniu ostatecznego modelu mogą uczestniczyć dwie strony dialogu.

(fnp)

(Od red.) Zapraszam do przeczytania relacji z 23 marca o przyszłości szkolnictwa wyższego w redakcji POLITYKI: <http://www.polityka.pl/kraj/analizy/1504570,1,debata-polityki-o-przyszlosci-szkolnictwa-wyzszego.read>

i obejrzenia wideorelacji: <http://www.youtube.com/user/PolitykaPL#p/a/u/0/LsolsVIOHzc>

Więcej w podsumowaniu Magdy Papuzińskiej w najbliższej POLITYCE 31 marca.

Odeszli na zawsze

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że zmarł

śt.p
dr
JAN TADEUSZ KOŁODYŃSKI
(29 VIII 1942–21 III 2010)

Adiunkt Instytutu Genetyki i Mikrobiologii Uniwersytetu Wrocławskiego. Społeczność Wydziału Nauk Biologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego z głębokim żalem i smutkiem przyjęła wiadomość o odejściu cenionego i szanowanego nauczyciela akademickiego odznaczonego Medalem Komisji Edukacji Narodowej, członka Rady Wydziału Nauk Przyrodniczych, wychowawcy i przyjaciela wielu pokoleń młodzieży, a przede wszystkim życzliwego człowieka o wielkim sercu i umyśle.

Osiągnięcia i wspaniała postawa Pana Doktora pozostaną na zawsze w naszej pamięci.

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 26 marca na cmentarzu Osobowickim.

Rodzinie i Bliskim Jana składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Rektor i Senat
Dziekan i Rada Wydziału
Nauk Biologicznych
Rada Naukowa i Pracownicy
Instytutu Genetyki i Mikrobiologii
Uniwersytetu Wrocławskiego

Kalejdoskop nauki

Najsilniejsze zwierzę na świecie

Nikt tak doskonale nie radzi sobie z podnoszeniem ciężarów, jak żuk gnojowy z gatunku *Onthophagus taurus* – donosi „Proceedings of the Royal Society”.

Syberyjczyk nasz nieznany krewniak?

Antropolodzy są zachwyceni. Potwierdzają się domysły, że niedawno obok *Homo sapiens* na Ziemi mogło jeszcze żyć wiele innych gatunków człowieka.

Co one w nas widzą? Geny

Jak zmieniają się strategie seksualne kobiet, co mają hormony do naszego postępowania, jak mocno jesteśmy w stanie poświęcić

się, by... dopiec innym, dlaczego bywamy cierpliwi. O tym rozmawiali w dniach 25–27 marca na UWR badacze ludzkiej natury z całego świata. Organizatorem konferencji był prof. Bogusław Pawłowski z Katedry Antropologii.

Naukowcy zaczynają poszukiwania „boskiej cząstki”

Z początkiem kwietnia inżynierowie obsługujący Wielki Zderzacz Hadronów rozpoczęły próby czołowego zderzania protonów rozpędzonych do energii 3,5 biliona elektronowoltów – donosi portal BBC.

Wrażliwy węch pszczoł

Możliwe, że niedługo węszące psy policyjne zostaną zastąpione przez... pszczoły – twierdzą brytyjscy naukowcy. Pszczoły radzą sobie z wykrywaniem zapachu materiałów wybuchowych nie gorzej niż psy, a przy tym są tańsze w utrzymaniu i szybciej się uczą, nawet w kilka godzin.

Na co chorują Polacy

To zakrawa na ponury żart, ale natura zdecydowała, że naczynia wieńcowe (a więc te, które odżywiają i zaopatrują w tlen nasze serca) mają zaledwie 4 mm średnicy.

Goździki zapobiegają rakowi i psuciu się żywności

Występujący w goździkach eugenol skutecznie obniża poziom wolnych rodników w komórkach, przez co ma działanie antynowotworowe. Wchodzi w skład curry. Odświeża oddech.

Zbadano mózg dziecka z XIII wieku

Naukowcom z uniwersytetu w Zurychu udało się przebadac mózg średniowiecznego dziecka – donosi magazyn „Neuroimage”. Kwaśna gliniana gleba w połączeniu z wodą słodką i słoną (pochówek znajduje się w pobliżu rzek i wybrzeża Atlantyku) zakonserwowały mózg, powstrzymując jego rozkład.

Jak napoje gazowane dewastują organizm

W ciągu godziny po wypiciu pozornie niewinnej coli przez nasz organizm przetacza się istne chemiczne tornado – donosi Nutrition Research Center.

Poszukiwany żywy i martwy

Po raz pierwszy fizycy zdołali kwantowo ujarzmić duży, widoczny gołym okiem obiekt. Teraz będą mogli sprawdzić, czy tak jak elektron może być on jednocześnie i tu, i tam. Zespół z Uniwersytetu Kalifornijskiego po raz pierwszy ujarzmił kwantowo obiekt widoczny gołym okiem – mniej więcej grubości ludzkiego włosa. To zbudowany z azotku glinu rezonator, który można wprawić w drgania, przykładając doń napięcie elektryczne.

Psy są z Bliskiego Wschodu

Wilki zamieszkują Azję, Amerykę Północną i Europę. Gdzie i kiedy nastąpiło ich udomowienie i pojawienie się pierwszych ras

psów? Dowody archeologiczne wskazywały na Bliski Wschód.

Brokuły i jabłka kontra rak

Jedzenie potraw bogatych w flawonole może zapobiegać zachorowaniu na raka trzustki – twierdzą amerykańscy naukowcy.

Gdy mózg się broni, umysł cierpi

Złowieszcze priony są nam niezbędne do życia, a choroba Alzheimer'a to skutek obrony organizmu przed infekcjami? Najnowsze badania mogą wywrócić do góry nogami naszą wiedzę o funkcjonowaniu mózgu.

Na tropie życia w Orionie

Kosmiczny teleskop Herschela wytropił w Mgławicy Oriona wodę i liczne związki organiczne.

Trzęsienie ziemi skróciło dni astronomiczne

Niedawne trzęsienie ziemi w Chile o sile 8,8 stopni w skali Richtera mogło skrócić dobę – donosi NASA.

Gigantyczny krokodyl ludojad

W Tanzanii udało się odkopać szczątki ponad siedmiometrowego prehistorycznego krokodyla.

Chińskie 300 procent normy

Po raz pierwszy w historii Chiny przeprowadzili ocenę wpływu rolnictwa i przemysłu na środowisko naturalne. Wyniki są przerażające. Konfucjusz powiada: Trzy są sposoby zdobywania mądrości. Pierwszy to refleksja – najbardziej szlachetny; następnie naśladowanie – jest on najłatwiejszy; a trzeci to doświadczenie – najbardziej gorzki ze wszystkich.

Iran nową potęgą naukową?

Liczba publikacji naukowych rośnie w Iranie aż 11-krotnie szybciej w porównaniu ze średnią światową – donosi magazyn „New Scientist”.

Zachwycić pięknem nauki

Która z najważniejszych spraw wymaga współpracy ludzi na całym świecie? Dbanie o zrównoważony rozwój naszej planety – mówił Sung Hoon Kang z Uniwersytetu Harvarda, autor zdjęcia, które wygrało konkurs „Science”.

Nauka w jaju

Doświadczenia matek z rodziny świeżyczołowych mają wpływ na zachowanie ich potomstwa – donosi magazyn „The American Naturalist”. Jest to dość zaskakujące odkrycie, wzięwszy pod uwagę, iż młode świeżyszcze wylęgają się z jaj i nie mają kontaktu ze swoją matką.

Urodzeni długodystansowcy

Drobne różnice w budowie jednego genu mogą sprawiać, że niektórzy z nas lepiej biegają na długie dystanse – donosi magazyn „Physiological Genomics”.

(z serwisów naukowych zebrała kad)

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta

CSNE – międzywydziałowa i interdyscyplinarna jednostka – jest wspólnym projektem Uniwersytetu Wrocławskiego i Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD).

I. Podstawy prawne

- Porozumienie z 22 marca 2002 r. zawarte między DAAD a UWr
- Uchwała Senatu UWr z 24 kwietnia 2002 r. w sprawie utworzenia w UWr Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta (CSNE).
- Porozumienie między UWr a DAAD z 18 czerwca 2002 r. o utworzeniu CSNE jako międzywydziałowej jednostki organizacyjnej UWr.
- Porozumienie dotyczące kontynuacji współpracy w ramach CSNE zawarte między UWr i DAAD z 28 października 2008 r.

II. Główne cele i zadania

Na podstawie Porozumienia z 28 października można wyróżnić następujące cele i zadania CSNE:

dydaktyczne

- prowadzenie zadań dydaktycznych różnego stopnia we współpracy z wydziałami lub instytutami UWr
- organizacja seminarium doktorskiego
- oferowanie modułów tematycznych z zakresu niemcoznawstwa i europeistyki
- popularyzacja języka niemieckiego

naukowe

- inicjowanie, realizowanie badań naukowych z zakresu relacji polsko-niemieckich, spraw niemieckich i europejskich
- nawiązywanie współpracy i organizacja sieci instytutów w Polsce i za granicą o podobnym profilu

- publikowanie wyników badań w osobnych seriach wydawniczych

inne

- popularyzacja wiedzy na temat Niemiec i stosunków polsko-niemieckich
- współpraca z władzami politycznymi i samorządowymi
- działanie na rzecz porozumienia i pojednania między Polską a Niemcami w duchu patrona CSNE.

III. Schemat organizacyjny CSNE

Rada Kuratorów

- prof. Marek Bojarski (przewodniczący z UWr)
- prof. Stefan Hormuth (przewodniczący z DAAD)

- prof. Dieter Bingen (Deutsches Polen Institut, Darmstadt)
- prof. Zdzisław Latajka (UWr)
- prof. Ton Nijhuis (Uniwersytet w Amsterdamie)
- prof. Attila Pók (Węgierska Akademia Nauk, Budapeszt)
- prof. Stefan Troebst (Uniwersytet w Lipsku)
- prof. Krzysztof Wójtowicz (UWr)

Katedry i studia

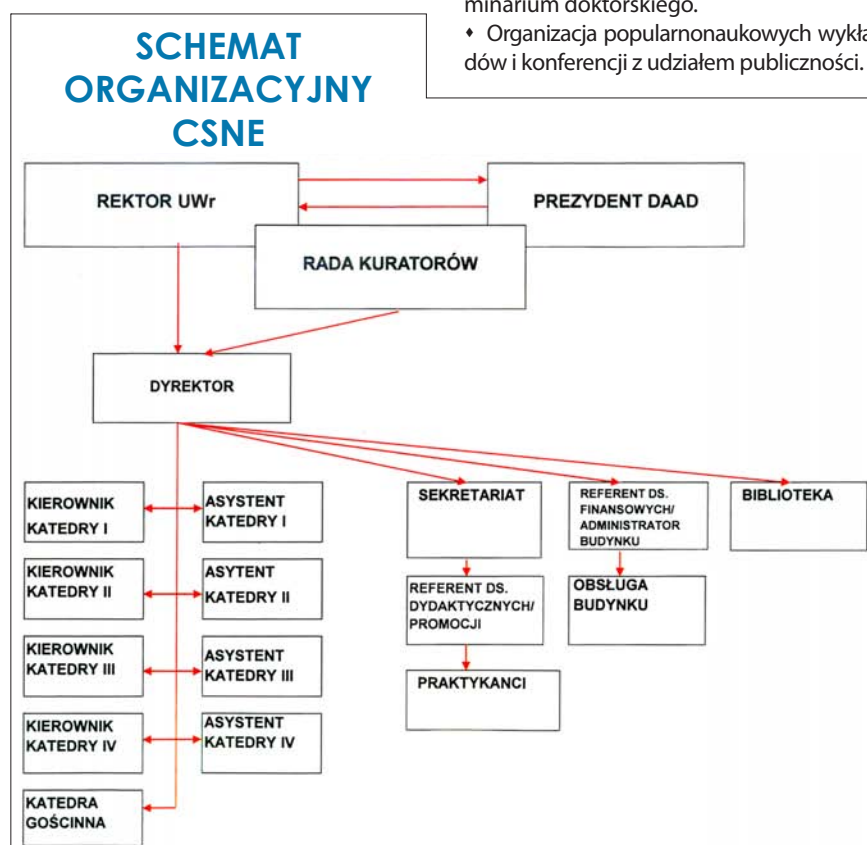
- Katedra Filologii Germańskiej
kierownik: prof. Marek Zybura oraz dr Mirosława Zielińska
- Katedra Nauk Ekonomicznych
kierownik: vacat oraz dr Elżbieta Opiłowska
- Katedra Nauk Historycznych
kierownik: prof. Krzysztof Ruchniewicz oraz dr Dariusz Wojtaszyn
- Katedra Nauk Społecznych
kierownik: prof. Ireneusz Paweł Karolewski oraz dr Monika Sus
- Katedra gościnna (od maja 2010: prof. Viktoria Kaina, Uniwersytet w Poczdamie, politologia)
- Seminarium Doktorskie
kierownik: prof. Marek Zybura

IV. Biblioteka CSNE

- Księgozbiór liczy obecnie ok. 7 tys. druków zwartych, ok. 1 tys. czasopism (ok. 8 tys. tomów czeka na opracowanie, w tym księgozbiór prof. Reimuta Jochimsena).
- W zbiorach znajdują się wydawnictwa unikatowe (np. stenogramy niemieckiego Bundestagu) lub trudno dostępne we wrocławskich bibliotekach.
- Darczyńcami są osoby prywatne i instytucje.
- Katalog (opracowany wg systemu bibliotecznego Koha) jest dostępny w Internecie w trzech wersjach językowych (po polsku, niemiecku i angielsku) na stronie domowej CSNE (<http://www.wbz.uni.wroc.pl/>). Katalog jest też na stronie Biblioteki UWr.

V. Osiągnięcia CSNE w latach 2002–2009

- Stworzenie ogólnych warunków do pracy CSNE jako międzywydziałowej i interdyscyplinarnej jednostki UWr.
- Liczne projekty naukowe, konferencje i publikacje.
- Umieszczenie CSNE na polsko-niemieckiej mapie naukowej.
- Stworzenie dobrze funkcjonującego seminarium doktorskiego.
- Organizacja popularnonaukowych wykładów i konferencji z udziałem publiczności.

VI. Potencjał i wyzwania

- ♦ Zakończenie prac nad profilem naukowym CSNE.
- ♦ Pozyskanie dodatkowych środków finansowych na realizację zadań naukowych z funduszy europejskich.
- ♦ Uruchomienie we współpracy z Wydziałem Nauk Społecznych nowego kierunku studiów – dyplomacja europejska – w roku akademickim 2010/2011.
- ♦ Stworzenie specjalizacji zawodowej – niemoznawstwo – w ramach kierunku historia w Instytucie Historycznym UW w roku akademickim 2010/2011.
- ♦ Organizacja szkoły letniej.
- ♦ Pogłębienie współpracy z wydziałami i instytutami UW oraz naukowymi instytucjami w Polsce i za granicą.

VII. Badania naukowe w CSNE

Profil naukowy

CSNE koncentruje się na pięciu obszarach badawczych:

- ♦ wizje Europy
- ♦ nacjonalizm i integracja europejska
- ♦ kultura, literatura i pamięć w relacjach polsko-niemieckich
- ♦ dzieje Niemiec i kontrowersje polsko-niemieckie
- ♦ Polska i Niemcy w zjednoczonej Europie.

Prezentacja wyników badań

Wyniki badań są prezentowane i upowszechniane:

- ♦ podczas organizowanych konferencji naukowych (np. zjazdów niemoznawców) i workshopów we Wrocławiu i innych miastach
- ♦ w publikacjach zamieszczanych w znanych wydawnictwach krajowych i zagranicznych
- ♦ w wydawanym czasopiśmie naukowym w języku angielskim „Journal for European Studies”
- ♦ na stronie domowej CSNE (<http://www.wbz.uni.wroc.pl/>) oraz innych naukowych platformach internetowych (np. HaSozKult).

VIII. Zajęcia dydaktyczne w CSNE

CSNE proponuje następujące zajęcia dydaktyczne:

- ♦ seminarium doktorskie
- ♦ studia licencjackie, w przyszłości magisterskie, na kierunku dyplomacja europejska, które będą prowadzone wspólnie z Wydziałem Nauk Społecznych UW w roku akademickim 2010/2011
- ♦ specjalizację zawodową (studia licencjackie) w zakresie niemoznawstwa na kierunku historia, w przyszłości studia magisterskie, we współpracy z Instytutem Historycznym UW (oferta w przygotowaniu)
- ♦ szkoła letnia (oferta w przygotowaniu).

IX. Organizacja nauki i inne

Centrum organizuje lub prowadzi:

- ♦ konferencje naukowe i workshopy
- ♦ cykle wykładów, np. Willy Brandt Lectures
- ♦ specjalistyczną bibliotekę
- ♦ przyznaje raz do roku stypendium im. Fritza Sterna (wraz z Europejskim Uniwersytetem Viadrina we Frankfurcie nad Odrą)
- ♦ konkursy na najlepszą pracę magisterską i doktorską z zakresu niemoznawstwa
- ♦ praktyki dla studentów z Polski i z zagranicy
- ♦ portal środowiskowy www.niemcy-online.pl

X. Finansowanie CSNE

- ♦ Budżet CSNE w 2009 r. – 500 000 euro, z tego 250 000 euro od DAAD i 250 000 euro od UW.
- ♦ Pozyskane środki ze źródeł zewnętrznych od kwietnia do grudnia 2009 r. – 410 688 zł.

XI. Harmonogram prac CSNE czerwiec-grudzień 2009 r.

Konferencje, wykłady, dydaktyka, inne.

Czerwiec

- ♦ VI–VII. Opracowanie i rozpropagowanie idei modułów tematycznych CSNE.
- ♦ VI–VII. Rozpisanie konkursów na obsadę stanowisk adiunktów w CSNE i ich rozstrzygnięcie.
- ♦ VI–IX. Opracowanie i przedłożenie do dyskusji głównych projektów badawczych Centrum.

Lipiec

- ♦ konkurs na doktorantów Centrum

Wrzesień

- ♦ 16–20 IX. „1939 – Hitler, Stalin a Wschód Europy”. Międzynarodowe Forum 2009 Warsztatu Europa (we współpracy z Geisteswissenschaftliches Zentrum Geschichte und Kultur Ostmitteleuropas).

Październik

- ♦ Willy Brandt lectures (we współpracy z Fundacją Eberta, Warszawa)
- ♦ X–I 2010 r. Zajęcia dla doktorantów prowadzone przez pracowników Centrum.

Listopad

- ♦ 8–11 XI. „Znak pokoju z Krzyżowej” i „Uścisk dłoni z Verdun”. Drogi do pojednania niemiecko-polskiego i niemiecko-francuskiego i ich symbole w pamięci kolektywnej społeczeństw (we współpracy z Fundacją Krzyżowa i Fundacją im. Ade-nauera).

Grudzień

- ♦ I workshop dla doktorantów Centrum.
- ♦ XII–III 2010 r. Opracowanie wniosków o dofinansowanie projektów badawczych (środki UE, DFG, Thyssen-Stiftung, Robert Bosch-Stiftung, Dt.-Pln Wissenschaftsstiftung, Volkswagen-Stiftung, FWPN).

XII. Plan pracy w 2010 r.

Konferencje, wykłady, dydaktyka, inne.

Styczeń

- ♦ 23–24 I. Workshop: Unia Europejska jako prawny i polityczny system wielopoziomowy i wielocentryczny.
- ♦ 15–16 I. I workshop dla doktorantów i ich promotorów.

Marzec

- ♦ Marzec–czerwiec. Gościnne wykłady naukowców z Polski, Niemiec i innych krajów w ramach seminarium doktoranckiego pt. „Koncepcje-metody-teorie w naukach społecznych”.

Kwiecień

- ♦ 7 IV. Konferencja: Między Rosją a Niemcami. Historia i polityka w twórczości Józefa Mackiewicza.

Maj

- ♦ 6–8 V. Konferencja międzynarodowa: Deutschland und Europa: Grenzen und Grenzgänge.
- ♦ 9–11 V. I Zjazd niemoznawców w Polsce. Miejsce obrad: Wrocław.
- ♦ Rozstrzygnięcie konkursu na pracę magisterską i doktorską.

Czerwiec

- ♦ 11–13 VI. Wanderungsbewegungen und neue Freizügigkeit im Europa ohne Grenzen am Beispiel der deutsch-polnischen Grenzregion. Bruksela: między Paryżem a Jerozolimą. Żywotność tradycji europejskich we współczesnej polityce.
- ♦ 25–26 VI. II workshop dla doktorantów i ich promotorów.
- ♦ Wręczenie stypendiów im. F. Sterna.

Lipiec

- ♦ 23 VII. Rozmowy kwalifikacyjne na seminarium doktorskie.

Sierpień

- ♦ Na przełomie lipca i sierpnia. Międzynarodowa Szkoła Letnia.

Wrzesień

- ♦ Posiedzenie członków rady naukowej czasopisma „Journal for European Studies”.
- ♦ Październik
- ♦ 21–24 X. Konferencja międzynarodowa: Trudne lata dla dobrego sąsiedztwa. Stosunki polsko-niemieckie 2000–2010. Bilans (we współpracy z Deutsches Polen Institut w Darmstadt).

- ♦ Willy Brandt lectures (we współpracy z Fundacją Eberta, Warszawa).

- ♦ X 2010 – I 2011. Zajęcia dla doktorantów prowadzone przez pracowników Centrum.
- ♦ Rozstrzygnięcie konkursu na najlepszego praktykanta.

Listopad

- ♦ Workshop: How to manage the presidency? Jak sprawować prezydenturę?
- ♦ III workshop dla doktorantów i promotorów.

Prof. dr hab. Krzysztof Ruchniewicz
dyrektor Centrum Studiów Niemieckich
i Europejskich im. Willy'ego Brandta

NIEMCY-ONLINE.pl

NAJWAŻNIEJSZE Z ZA OD RY

[STRONA GŁÓWNA](#)
[KONFERENCJE](#)
[KONKURS](#)
[INDEKS AUTORÓW](#)
[LINKI](#)
[DOŁĄCZ DO NAS](#)
[NIEMCOZNAWCY](#)
[KONTAKT](#)

Instalono oficjalnie na 1 kwie... Dyskryminacja polskich firm w Niemczech » Niemcy na cenzurowanym! Trybunał Spra

NIEDZIELA, 14 LUTEGO 2010

POLECAMY

Niemcoznawców zapraszamy do Wrocławia!

[Wiecej...](#)

WYSZUKIWARKA

Szukaj...

- ☒ szukaj w niemcy-online.pl
- ☐ szukaj w google

WIADOMOŚCI

RAPORTY POLSKA-NIEMCY

[Informacje](#)
[Wydarzenia](#)
[Komentarze](#)

Pyrrusowe zwycięstwo? Steinbach zrezygnowała

Erika Steinbach nie wejdzie do rady fundacji "Ucieczka, Wypędzenie, Pojednanie", która ma stworzyć Centrum Wypędzonych. Przewodnicząca Związku wypędzonych odpuściła po rozmowie z szefową swojej partii, kan...

[Wiecej](#)

| Czwartek, 11 Lutego 2010

[Gospodarka](#)
[Kultura](#)
[Społeczeństwo](#)

Stan niemieckiej gospodarki - początek 2010

Ponoć już po kryzysie, ponoć refinansując trefne papiery udało się przejść przez najgorsze, ponoć długie firmy i rządy płacić będą jeszcze parę lat, ale najgorsze już za nami. Ponoć na dnie byliśmy ale się ... [Wiecej](#)

Tomasz Sikora | Czwartek, 11 Lutego 2010

Andrzej Dębski

Historia kina we Wrocławiu w latach 1896–1918

centrum im. willy brandta
willy brandt centrum

Wydawnictwo
Uniwersytetu
Wrocławskiego

centrum im. willy brandta
willy brandt centrum

DAAD

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. W. Brandta

STRONA GŁÓWNA

O NAS

BADANIA

DYDAKTYKA

WYDARZENIA

PUBLIKACJE

BIBLIOTEKA

LINKI

I ZJAZD NIEMCOZNAWCÓW

KONTAKT

POCZTA PRZEZ WWW

Menu

Strona główna

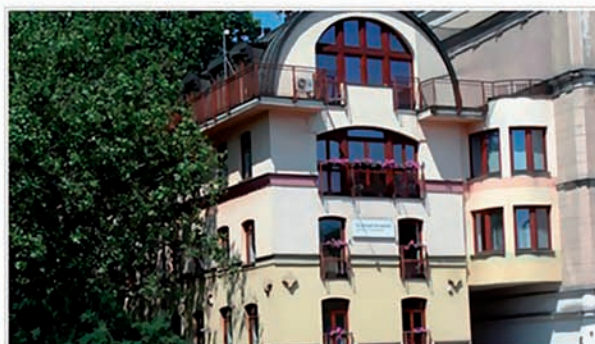
- O nas
- Badania
- Dydaktyka
- Wydarzenia
- Publikacje
- Biblioteka
- Linki
- I Zjazd Niemcoznawców
- Kontakt
- Poczta przez www

Kalendarz

< Luty 2010 >						
P	W	Ś	C	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14

Jesteś w: Strona główna

Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. W. Brandta

Powstałe z inicjatywy Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD) na Uniwersytecie Wrocławskim w 2002 r. Centrum Studiów Niemieckich i Europejskich im. Willy'ego Brandta (dalej CSNE) jest placówką międzywydziałową i interdyscyplinarną. CSNE

Aktualności

Pamięć o bombardowaniach Drezna w 1945 r

Na najbliższym spotkaniu w Centrum zaprezentowany ...

[Czytaj więcej...](#)

DEBATA PT. "POLSKIE I NIEMIECKIE INTERES

W ramach POLSKO - NIEMIECKIEGO KLUBU ...

[Czytaj więcej...](#)

Konkurs dla doktorantów na dofinansowani

Konkurs dla doktorantów na dofinansowanie udziału ...

[Czytaj więcej...](#)

Konkurs na stanowisko profesora nadzwyczaj

Konkurs na stanowisko profesora nadzwyczajnego w ...